

காரல் ஹென்றி மார்க்சு

வாழ்க்கைச் சரித்திரச் சுருக்கம்
(சட்டுரைத் தொகுப்பு)

ஆசிரியர்
தமிழறிஞர், சாமி. சிதம்பரனார்

தொகுத்து வெளியிட்டவர்
திருமதி. சிவகாமி சிதம்பரனார்

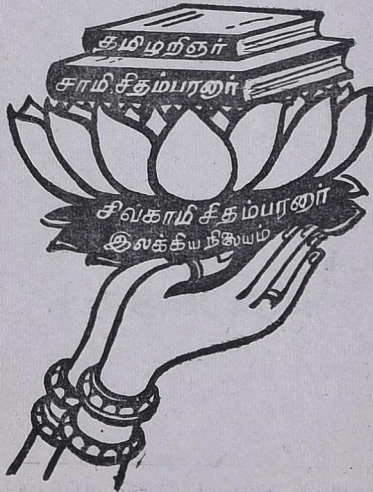

காரல் ஹென்றி மார்க்சு

வாழ்க்கைச் சரித்திரச் சுருக்கம்
(கட்டுரைத் தொகுப்பு)

ஆசிரியர்
தமிழறிஞர், சாமி. சிதம்பரனார்

தொகுத்து வெளியிட்டவர்
திருமதி. சிவகாமி சிதம்பரனார்

முதல் பதிப்பு: டிசம்பர். 1980

உரிமை பதிவு

© SIVAKAMI CHIDAMBARANAR

ILAKKIYA NILAYAM

No 19, Sourashtra Nagar 7th St., Madras-600094

விலை ரூ. 2-25

வெளியிட்டவர்

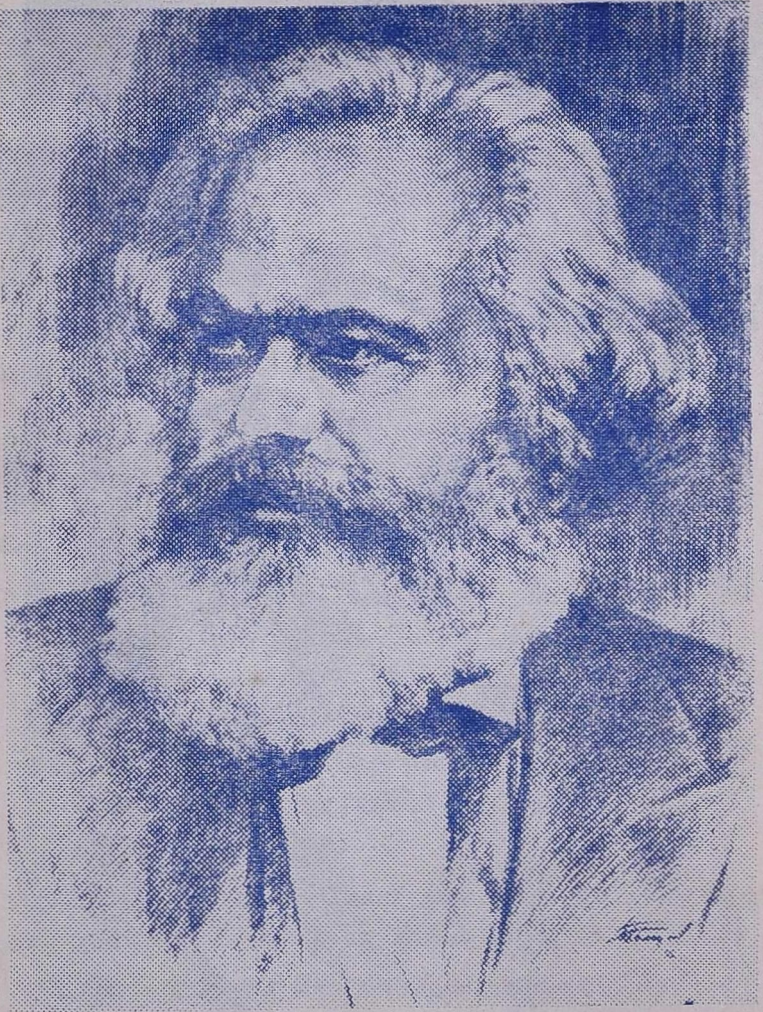
திருமதி. சிவகாமி சிதம்பரனார்

இலக்கிய நிலையம்

எண் 19, சவுராட்டிர நகர், ஏழாவது தெரு,

சென்னை-600094

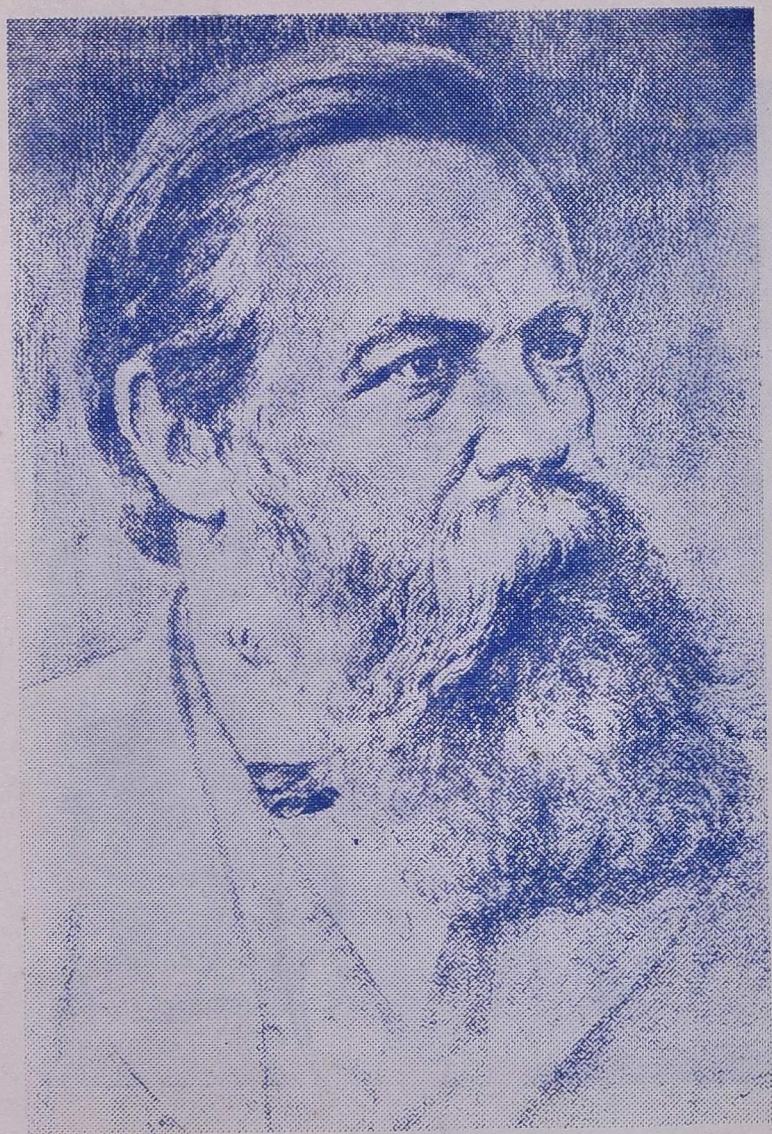
அச்சிட்டோர்:- நாவல் ஆர்ட் பிரிண்டர்ஸ், சென்னை-600014

கரல் மார்க்ஸ்

5-5-1818 14-4-1883

1818-5-5 1883-4-14

பெடரிக் ஏங்கல்ஸ்
28—11—1820 5—8—1895

அணிந்துரை

தமிழ் அறிஞர் சாமி. சிதம்பரனார் இலக்கியப் புலமையும், பழகு தமிழ் நடையும் உள்ளவர். முற்போக்குக் கருத்துள்ள பண்பட்ட மரபுக்கவிஞர். பகுத்தறிவுவாதி. சமுதாய நோக்கமும், சுதந்திரநாகமும் உள்ளவர்.

உழைக்கும் வர்க்கத்தின்மீது அன்பும் ஆதரவும் காட்டக் கூடிய இடது சாரி அரசியல் நிலைபாடு உள்ளவர்.

சமுதாய மாற்றத்திற்கான துடிதுடிப்பு உள்ள மனித நேயம் இருப்பதால் எவ்வாறு தமிழ்நாட்டில் மக்களின் நிலைமையைப் பார்க்கிறார் என்று சாமி சிதம்பரனாரின் கவிதைகளே கூறுகின்றன.

“சந்து பொந்துகளில் எல்லாம் புகுந்துபோனேன்
போன இடங்களில் எல்லாம் ஏழையர்கள்
துன்பத்தால் புலம்புதலே என் காதைத்
தொளைக்கக் கேட்டேன்”

“நான் அவர்கள் படுகின்ற வேதனையைப்
பார்த்து மனம் நைந்து வெயில் புகுப்போலத்
துடித்து விட்டேன்”

இந்நிலையில் மனித நேயம் படைத்த தமிழறிஞர் ஒரு முடிவு எடுக்கிறார். அதையும் கவிதைகளே கூறுகின்றன.

“புதிய தொரு விதி செய்வோம், பழமை சாய்ப்போம்
பூவுலகில் அதைக் காப்போம், பசிப்பேயை மாள
வைப்போம்.

அதிகார வெறிமுனைக்கும் குழி தூர்ப்போம்
அக்கிரமக்காரர்களின் திட்டமெலாம் தீயில்வைப்போம்’

இதனை செய்து முடிப்பது எவ்வாறு? மேலும் கவிதைகள் கூறுகின்றன.

“உலகத்தில் சமம் எனும் பயிரைச் செய்வோம்.
கொள்ளையிடும் வஞ்சகரை முறியடிப்போம்.
கூறினேன் திடமிருந்தால் வெற்றி கொள்வாய்.”

வெற்றிகொள்வது எவ்வாறு ஐயா? கவிதைகள் கூறுகின்றன.

“இல்லார்கள், உடையார்கள், இரண்டு மற்றோர்
எனும் பேதம் இல்லாத நிலையை ஆக்கி
கலையாமல் மனிதர்குலம் ஒன்றாய் வாழும்
கண் கொள்ளாப் பெருங்காட்சி அதுதான் ஐயா!”

உலகத்தில் மனிதகுலம் சமம். உலக சமுதாயத்தில் ஒவ்வொரு மனிதனும் சுதந்திரமாக வளரவும், அவ்வாறு வளருவதன் மூலமாகவே அனைத்து மக்களும் சுதந்திரமாக வளரக் கூடிய நிலைமை ஏற்படுகிறது. அதுபோன்ற சமுதாய அமைப்புத்தான் கம்யூனிஸ சமுதாயம். இத்தகைய சமுதாய அமைப்பின் திசைவழியில் இன்று சோவியத் மக்கள் வீர நடை போட்டு வருகிறார்கள். இந்த சமுதாய அமைப்புக்குக் காரணமானவர் “காரல் மார்க்சு” காரல் மார்க்சும், ஏங்கல்ஸும் உலகில் 1848ல் பிரகடனப்படுத்திய ‘கம்யூனிஸ்ட் அறிக்கை’ இதை விளக்குகிறது.

“தவிர உழைக்கும் வர்க்கம் சமுதாயம் முழுவதுமே விடுதலை செய்வதன் மூலமாகத்தான் எந்த அமைப்பின் கீழ் ஒடுக்குமுறை, நசுக்குமுறை, சுரண்டு முறை ஆகியவற்றால் அவதிப்பட்டு வருகிறதோ அதிலிருந்து தன்னைத்தானே விடுவித்துக் கொள்ள முடியும்” என்று காரல் மார்க்சும், ஏங்கல்ஸும் கம்யூனிஸ்ட் அறிக்கையில் பிரகடனப்படுத்தினார்கள்.

எனவே சமுதாயப் புரட்சி எனும் கண் கொள்ளாப் பெருங்காட்சி அது தான் ஐயா என்று 1937ம் ஆண்டு ‘அறிவுக்

கொடி' என்ற மாதப் பத்திரிகையின் மூலமாக உலகில் சமுதாய விஞ்ஞான மேதைகளான காரல் மார்க்சு, பிரிடெரிக் ஏங்கல்ஸ்-இவ்விருவரும் இணைந்துள்ள வாழ்க்கை வரலாற்றினை மக்கள் முன் நிறுத்தினார் தமிழ் அறிஞர் சாமி சிதம்பரனார்.

நாடு சுதந்திரம் அடைந்து முப்பத்திமூன்று ஆண்டுகள் முடிந்தபோதிலும் காலமான மூதறிஞர் சாமி சிதம்பரனார் அன்று சந்து பொந்துகளில் புகுந்து நேரில் கண்ட மனிதர்களின் அவலநிலை மேலும் அதிகமாகியிருக்கிறதே தவிர மாற்றம் ஏற்படவில்லை.

இதன் காரணமாகத்தான் என்று நான் நினைக்கிறேன். இன்று அன்னாரின் வாழ்க்கைத் துணைவியர் திருமதி சிவகாமி சிதம்பரனார் மீண்டும் 'காரல் ஹென்றி மார்க்சு வாழ்க்கைச் சுருக்கம்' என்ற தலைப்பில் சாமி சிதம்பரனாரின் கட்டுரைகளைத் தொகுத்து நூல் வடிவத்தில் மக்கள் முன்பு 'காரல் மார்க்சு-ஏங்கல்ஸ்' இருவரையும் நிறுத்துவதற்கு துணிவுடன் முன் வந்திருக்கிறார். திடம் இருக்கிறது. சாதகமான சூழ்நிலைமை இருக்கிறது. உலகத்தில் சமம் எனும் பயிர் செய்வோம். வெற்றி பெறுவோம் என்ற நம்பிக்கையைப் பிரதிபலிக்கிறார்.

பழகு தமிழ் நடையில் எழுதியிருப்பதால் இன்றைய எதிர் காலப் பயிர் போன்ற பள்ளி மாணவனும் எளிதில் படித்துப் புரிந்து கொள்ள முடியும்.

மார்க்சின் தத்துவம்பற்றி இந்நூலில் விளக்கப்படுகிறது. விளையும் பயிர் முனையிலேயே தெரியும் என்பது போல் மார்க்சு தன் தத்துவத் தெளிவை சிறுவயது முதல் வளர்த்து வருவதை அழகாக சித்தரித்துக் காட்டுகிறார்.

விஞ்ஞானம் எங்கிருந்து தோன்றினாலும் சமுதாயம் முழுவதிலும் பொருத்தமானதேயாகும். அதே போன்று மார்க்

சிய தத்துவம் உலகம் தழுவிய சமுதாய விஞ்ஞானம்.
ஆசிரியர் இதை எளிய நடையில் விளக்குவதைக் காணலாம்.

பிரான்ஸில் தோன்றியது பொருள்முதல் தத்துவம்.

ஜெர்மனியில் தோன்றியது கருத்து அல்லது சிந்தனை
இயக்க இயல் தத்துவம்.

பிரிட்டனில் தோன்றியது அரசியல் பொருளாதாரம்
பற்றிய தத்துவம்.

இம்முன்று தத்துவ உண்மைகளை இணைத்து வளர்ப்பதாக
மார்க்சின் தத்துவம் இருந்து வந்தது.

—அதாவது இயக்க இயல் பொருள் முதல்வாதம். வர
லாற்று இயல் பொருள் முதல்வாதம் இணைந்த தத்துவம்.

—விஞ்ஞான அரசியல் பொருளாதாரம்.

—விஞ்ஞான சோஷலிஸம். தொழிலாளி வர்க்கத்தின்
வரலாறு பூர்வமான புரட்சிகர பாத்திரம், வர்க்கத்தின்
அரசு.

மேற்கூறிய மார்க்சிய தத்துவத்தின் சாரத்தை வாசகர்கள்
புரிந்து கொள்ளுவதற்கு ஏற்ற நடையில் ஆசிரியர் விளக்கம்
தருகிறார்.

அதே போன்று சமதர்ம அறிக்கை என்ற தலைப்பில்
கம்யூனிஸ்ட் அறிக்கையின் சாரத்தை விளக்கியுள்ளார்.
காரல் மார்க்சு, ஏங்கல்ஸ் இவ்விருவரின் வாழ்க்கை சமுதாய
வளர்ச்சியைப் பிரதிபலிக்கும் சிந்தனையை செயல்படுத்துவ
தாகவே இருந்தது. நூல் ஆசிரியர் இந்த உண்மையைத்
தெளிவாகப் புரிந்திருக்கிறார் என்பதற்கு காரல் மார்க்சு
வாழ்க்கைச் சுருக்கத்தில் கொண்டு வந்திருக்கும் கோர்வை
போன்ற அம்சங்களே சான்றாகும்.

மார்க்சிய தத்துவத்தை மறுப்பவர்கள், மார்க்சியம்
காலம் கடந்து விட்டது என்று கதைப்பவர்கள் இவர்களுக்கு

சாட்டை கொடுப்பது போன்று சரித்திர சுருக்கத்தை தொகுத்திருக்கிறார். விஞ்ஞான வளர்ச்சி காலத்தையும், இடைவெளியையும் வெல்லுமே தவிர காலம் கடந்ததாகிவிடாது. அதே போன்று மார்க்சின் சமுதாய விஞ்ஞானம் இன்று சமுதாயத்தில் நிர்ணயிக்கும் சக்தியாக வளர்ந்திருப்பதைத்தான் காணமுடிகிறது. இதை வாசகர்கள் உணரும் அளவு அவருக்குரிய நடையில் விவரிக்கிறார்.

ஆசிரியர் குறிப்பிடுவது போல் 1848ம் ஆண்டு காரல் மார்க்சு, ஏங்கல்ஸ் பிரகடனப்படுத்திய “சமதர்ம அறிக்கை” யின் திட்டம், 1871ம் ஆண்டு பாரிஸ் கம்யூன் எனும் பாட்டாளி வர்க்கத்தின் புரட்சியையும், தொழிலாளி வர்க்கத்தின் 72நாட்கள் நடத்திய தன்னாட்சியையும் தோற்றுவித்தது. உலகில் புதிய சமுதாய தோற்றத்திற்கான முன் அறிவிப்பாக, மின் வெட்டாக இருந்தது.

1971 நவம்பர் 7ல் ரஷ்யாவில் போல்ஷூவிக் நடத்திய சமுதாய புரட்சி முழுமையாக வெற்றிபெற்றது. மார்க்ஸிஸம்-லெனினிஸம் என்ற சமுதாய தத்துவமாய வளர்ந்து விட்டது. உலகில் சுதந்திரம், ஜனநாயகம், சமத்துவம், சுபீட்சம் வளர அடிகோலுகிறது. சர்வ வல்லமையுள்ள சமுதாய சக்தியாக வளர்ந்து வருகிறது. உலகில் மனித நேயத்தை வளர்ப்பது என்பதே கடமையாகிறது.

இந்த உண்மையைத் தெளிவாக புரிந்து கொண்டு 1937ல் அறிவுக்கொடியில் கட்டுரைகளாக வெளிவந்தவை இன்று “காரல் ஹென்றி மார்க்சு” வாழ்க்கை சரித்திரச் சுருக்கம் என்ற நூலாக வெளிவருகிறது.

இந்நூல் தமிழ் மக்களுக்கு அரசியல் வாழ்வில் திட நம்பிக்கை அளிக்கும் என்று கருதி திருமதி. சிவகாமி சிதம்பரனார் வெளியிடுகிறார். இதனைப் படித்துப்பயனுற வேண்டுகிறேன்.

இது போன்ற சிறிய முயற்சிக்கு நான் அங்கம் வகிக்கும் நியூ செஞ்சுரி பிரசுர நிறுவனத்தின் சார்பிலும், எனது சார்பிலும் மனமார்ந்த நன்றியையும் ஆதரவையும் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

வணக்கம்

மெ.வி. சுந்தரம்

சென்னை

23.11.80

பதிப்புரை

‘காரல் ஹென்றி மார்க்சு’ வாழ்க்கை சரித்திரச் சுருக்கம் 1937 ஆம் ஆண்டு கும்பகோணத்திலிருந்து எங்களால் நடத்தப்பட்ட ‘அறிவுக்கொடி’ மாத மலரில் சாமி. சிதம்பரனார் அவர்கள் எழுதிய கட்டுரைத் தொகுப்பு. உலகத்தில் சமதர்மக் கொள்கையைப் பரப்ப முதல் திட்டமிட்டு பாடுபட்டவர்கள் மார்க்சும் ஏஞ்சல்சும்.

இவர்களின் தத்துவங்கள் சாமி. சிதம்பரனார் அவர்களை மிகவும் கவர்ந்தது. பல கட்டுரைகளும், கவிதைகளும் எழுதி வெளியிட்டார்கள் அன்று அரசாங்க அலுவல்களில் பணிபுரிபவர்களுக்கு எழுத்து, பேச்சு சுதந்திரம் இல்லாத காலம். அன்று தன் கருத்துகளை எழுதி வெளியிட பல புண்ப்பெயர்களில் எழுதி வந்தார்கள். அப்படியும் சில பத்திரிகைகள் தங்கள் பத்திரிக்கைகளில் வெளியிட மறுத்து விடும். ஆகவே தானே ஒரு பத்திரிக்கை நடத்தி அதில் தன் கருத்துக்களை எழுதி வெளியிட்டார். போதிய பொருள் வசதி இல்லாததால் மாத பத்திரிகை இரண்டு ஆண்டுகளே நடத்தமுடிந்தது. ‘முன்னேற்றம் பிரசாரம்’ அறிவுக் கொடி பத்திரிக்கையும் நிறுத்தப்பட்டது.

பிறகு சங்ககால இலக்கியங்களை ஆராய்ந்து அந்த கருத்துகளை மக்கள் எல்லோரும் படித்தும் பயன் பெறவேண்டும். புலவர்களிடம் மட்டுமே சிக்கிக்கொண்டிருக்கும் தமிழ் இலக்கியங்கள் கூறும் சிறப்புகளை அனைத்து மக்களும் அறிய வேண்டும் என்று கருதி தனக்கே உரிய எளிய, பழகு தமிழில் எழுதித் தந்துள்ளார்கள். அந்த சங்ககால தமிழ் இலக்கியங்களை

நாம் பார்க்கும் போதும் மக்களை மையமாக—மக்கள் சமத்துவ வாழ்க்கை தத்துவங்கள் என்ற கருத்துகளைத்தான் எடுத்துக் காட்டக் காண்கிறோம்.

இந்த அருமையான மார்க்சின் வரலாற்று நூல் இத்தனை ஆண்டுகள் வீண் கடந்து நூல் வடிவம் பெறுகிறது கண்டு வெட்கப்படுகிறேன்.

சாமி. சிதம்பரனார் அவர்களின் தன் கொள்கைவழி ஆரூயர் நண்பர் திரு. எம்.வி. சுந்தரம் அவர்களின் முன்னுரை இந்த நூலுக்குச் சிகரம் வைத்தாற் போல் அமைந்து எழுதி இருப்பது கண்டு பெரும் மகிழ்ச்சி அடைந்தேன். என் மனம் மகிழ்ந்த பாராட்டுகள்.

“கார்க்கியும் இந்தியாவும்” இந்த கட்டுரை திரு. ஏ. ஸ்மிர்னோவா அவர்கள் 1975ஆம் ஆண்டு “சோவியத் சிறப்புக் கட்டுரை இதழில்” எழுதிய கட்டுரையாகும். நன்றியுடன் இந்நூலில் சேர்த்துள்ளேன். அனுமதி அளித்த கட்டுரை ஆசிரியர்க்கு எனது நன்றி வணக்கங்கள்.

வெகு குறுகிய காலத்தில் சிறப்பாகத் தனிக் கவனம் செலுத்தி இந்நூலை அச்சிட்டு நூல்வடிவம் அமைத்துக் கொடுத்து உதவி செய்த கவிஞர். திரு. நாரா நாச்சியப்பன் (நாவல் ஆர்ட் பிரிண்டர்ஸ்) அவர்களுக்கு எமது நன்றியும், பாராட்டும் உரியதாகுக.

திருமதி. சிவகாமி சிதம்பரனார்

இலக்கியநிலையம்
சென்னை-94

6-12-80

தமிழறிஞர்
சாமி சிதம்பரனார்

பொருள் அடக்கம்

முன்னுரை

1. சமதர்மப் பெரியார்கள்	1
2. மார்க்சு பிறப்பு	4
3. மார்க்சின் கல்விப்பயிற்சி	5
4. மார்க்சின் தத்துவ சாஸ்திரப் பயிற்சி	9
5. பத்திரிகைத் தொழிலில் புகுந்தது	10
6. மார்க்சும், ஏஞ்சல்சும்	11
7. ஏஞ்சல்சு தொழிலாளர் இயக்கத்தில் சேருதல்	13
8. மார்க்சும், ஏஞ்சல்சும் தொழிலாளர் சங்கத்தில் சேர்தல்	13
9. புர்தான் என்பவரின் கர்வத்தை அடக்குதல்	14
10. சமதர்ம அறிக்கை	15
11. பிரான்சில் புரட்சி	17
12. மார்க்சு இங்கிலாந்தை அடைதல்	19
13. மார்க்சின் வறுமை	20
14. ஏஞ்சல்சின் உதவி	21
15. கார்க்கியும், இந்தியாவும்	31

காரல் ஹென்றி மார்க்சு

முன்னுரை

உலகத்தில் சமதர்ம விதை போட்டவர்; புதிய சமுதாய அமைப்புக்கு அடிகோலியவர்; தொழிலாளர் நலங்கருதிப் பாடுபட்டவர்; சிறந்த பொருளாதார நிபுணர் என்று போற்றப்படுபவர் இந்த “மார்க்சு” இது அவருடைய சரித்திரச் சுருக்கம்.

சமதர்மப் பெரியார்கள்

மனிதர்கள் மனிதர்களை அடக்கி ஆளும் கொடுமை இவ்வுலகில் பல்லாயிரம் ஆண்டுகளாகவே குடிகொண்டிருக்கிறது. இக் கொடுமையின் பயனாகவே இவ்வுலகில் சிலர் எல்லாச் செல்வங்களும் பெற்று இன்பமாக வாழுகின்றனர். அண்டை அயலார்களைப்பற்றிச் சிறிதும் சிந்தனையில்லாமல் ஆடம்பரமாக வாழ்ந்து அளவற்ற போகந்துய்க்கின்றனர். அல்லும் பகலும் பேயாய்ப் பறந்து, நாயாய்த் திரிந்து உழைக்கும் பலருக்கு இவ்வுலகில் வயிரூர உண்ண உணவில்லை; உடம்பை மறைத்துக் கொள்ளப் போதிய உடையில்லை; வெயிலுக்கோ, மழைக்கோ ஒண்டக் குடிசையில்லை. இவர்கள் பார்க்கவும், கேட்கவும் சகிக்க முடியாத வறுமையில் நோய்களால் அவதிப்படுகின்றனர். இத்தகைய ஏழை மக்களின் நிலையை மாற்ற வேண்டும் என்று கருதிய பெரியோர் பலர்;

இதன் பொருட்டுத் தற்கால மனித சமூக அமைப்பு முறையையே மாற்றிப் புதிய சமூக அமைப்பை உண்டாக்க வேண்டும் என்று பல பெரியோர்கள் முயற்சி செய்தனர்.

இவ்வாறு மனித சமூக வாழ்க்கை முறையையே அடியோடு மாற்றிப் புதிதாக அமைக்க வேண்டும் என்று கூறியவர்களில் முதன்மையானவர், கிரேக்க (Greece) நாட்டுப் பெரியாரான பிளோட்டோ என்பவர். இவரே இவ்வுபிப்பிராயத்தை முதல் முதல் வெளியிட்டவர் என்று கூறுகின்றனர். கிறிஸ்து பிறப்பதற்கு முன், சீன தேசத்தில், சமத்துவமுள்ள புதிய அமைப்போடு கூடிய ஜன சமூகத்தை உண்டாக்க முயற்சி செய்யப்பட்டது. கிறிஸ்துவுக்குப் பின் பாரசீக தேசத்திலும் இது போன்ற முயற்சி செய்யப்பட்டது. ஆனால் இரு நாடுகளிலும் அப்பொழுதே இம் முயற்சி பயன்படாமல் வீணாகி விட்டது என்று தெரிகிறது.

ஐரோப்பா தேசத்தில் எல்லோரும் இன்பத்தோடிருக்கும் படியான புதிய மனித சமூக வாழ்க்கையமைப்பை ஏற்படுத்தப் பலவகையிலும் முயற்சி செய்யப்பட்டது; இம்முயற்சி 1800ஆம் ஆண்டு வரையிலும் நடைபெற்று வந்தது. சர்தாமஸ்மூர் என்பவரும் இன்னும் பல பெரியோரும் இந்த எண்ணத்தோடு வாழ்ந்திருக்கிறார்கள், இவர்கள் உயர்வு தாழ்வு பாராட்டிக் கொண்டு, துன்பமடைந்து வரும் ஜன சமூக அமைப்பை அடியோடு மாற்ற வேண்டும்; உயர்வு தாழ்வில்லாத—சமத்துவமான ஒரு புதிய சமூகத்தை அமைக்க வேண்டும் என்று கூறினார்கள்.

19ஆம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்தில் ஓவன் என்னும் பெயருடைய ஒரு பெரியார் இருந்தார். அவர் “ஏழைகளின் பொருளைச் சுரண்டுவது நீதியல்ல; அவர்களுடைய உழைப்புக்காக அவர்களுக்குப் போதுமான உணவு கொடுக்கலாம்; வாழ்வதற்கு வசதியான இடம் கொடுக்கலாம்; இவ்வாறு

செய்வதனால் முதலாளிக்குச் சிறிதும் நஷ்டம் வந்து விடாது நல்ல லாபமே கிடைக்கும்” என்பதைத் தனது நடத்தையில் காட்டினார்.

19ஆம் நூற்றாண்டின் இடைக் காலத்தில் உலகத்தில் இரண்டு பெரிய அறிவாளிகள் தோன்றினார்கள். இவர்கள் காரல் மார்க்சு, பிரடரிக் ஏஞ்சல்ஸ் என்பவர்கள். இவர்களால் ஏற்படுத்தப்பட்ட சமூகச் சமத்துவத் திட்டத்திற்கு விஞ்ஞான சமதர்ம முறை என்று பெயர்.

இவர்களுடைய திட்டங்களில் சில, சமதர்மக்காரர்களாலேயே நடத்திக் காட்டுவது முடியாத காரியம் என்று கைவிடப்பட்டு விட்டன. ஆயினும் பெரும்பாலான திட்டங்கள் ஒப்புக் கொள்ளப்பட்டு வருகின்றன. புதிய சமூக அமைப்பை விரும்பாமல் பழைய சமூக அமைப்பிலேயே திருத்தங்கள் செய்தால் போதும் என்ற சீர்த்திருத்தவாதிகள் இவர்கள் கொள்கைகளை ஒப்புக் கொள்வதில்லை. பழமை விரும்பிகளோ இவர்கள் பெயரைக் கேட்டாலே எரிந்து விழுவார்கள். ஆனால் இப்பொழுது “பொருளாதார சமத்துவம்” என்ற பேச்சு உண்டானதற்கு இவர்களுடைய திட்டங்களே அடிகோலின என்பதில் ஐயமில்லை.

இவர்களில் காரல் மார்க்சு என்பவர் தனது வாழ்நாள் முடிவு வரையிலும் தனது சமதர்மக் கொள்கையை விடாப் பிடியாகக் கொண்டு நின்றார். இவ்வாறு தன் கொள்கையில் உறுதியுடையவராக நின்றதன் மூலம் அவருக்குண்டான துன்பங்கள் அளவற்றவை.

காரல் மார்க்சு சிறந்த பொருளாதார நிபுணர்; ஏழை மக்களின் எதிர்கால இன்ப வாழ்க்கைக்கு வழிகோலியவர்; அரசியல் “தீர்க்கதரிசி” என்று கூடக் கூறலாம். இக்காலத்துப் பொருளாதார நிபுணர்களும் மார்க்சின் பொருளாதாரக் கொள்கையை விட்டு விட்டு வேறு முறையில் உலகப் பொரு

ளாதாரப் போராட்டத்தை ஒழிக்க வழி கண்டு பிடிக்க முடியாமலிருக்கின்றனர். சுற்றிச் சுற்றியும் மார்க்சு கொள்கையை அடிப்படையாகக் கொண்டுதான் பொருளாதாரப் போராட்டத்தை நீக்க முடியும் என்று கருதுகின்றனர். இத்தகைய பெரியாரின் வாழ்க்கை வரலாற்றைப் பற்றித் தெரிந்து கொள்வோம்.

மார்க்சு பிறப்பு

ஜெர்மனி தேசத்தைச் சேர்ந்த நகரங்களில் டிரிவெஸ் என்பது ஒன்று. அந்நகரம் 19ஆம் நூற்றாண்டில் ஒரு சிறிய நகரமாகவேயிருந்தது. ஆயினும் அந்நகர மக்களுக்குள் ஒற்றுமையில்லாதிருந்தது; ஒருவரோடு ஒருவர் பகை கொண்டு கலகஞ் செய்து கொள்ளுவர்; சமூக வாழ்க்கையில் உயர்வு தாழ்வுகள் தலை விரித்தாடிக்கொண்டிருந்தன. அக்காலத்தில் ஜெர்மனி நாட்டு நகரங்கள் இப்பொழுதிருப்பது போலச் சுத்தமாக இருக்கவில்லை. பெரும்பாலும் அசுத்தமாகவேயிருந்தன. மற்ற நகரங்களைப் போலவே டிரிவெஸ் நகரமும் சுகாதாரமற்றதாகவேயிருந்தது. ஆனால் அந்நகர மக்கள் ஆடம்பர வாழ்க்கையில் விருப்பமுடையவராயிருந்தனர்; மூடப் பழக்க வழக்கங்கள் அவர்களிடம் தாராளமாகக் குடி கொண்டிருந்தன; வீண் சடங்குகள் பலவற்றையும் அவர்கள் குறைவில்லாமல் செய்து வந்தார்கள்.

இந்த நிலையுள்ள டிரிவெஸ் நகரத்தில்தான் 1818ஆம் ஆண்டு மே மாதம் 5ந் தேதி மார்க்சு என்னும் பெரியார் பிறந்தார். இவருடைய முழுப் பெயர் “காரல் ஹென்றி மார்க்சு” என்பதாகும், மார்க்சு பிறந்த குடும்பம் ஒரு பூத குடும்பம். அவருடைய முன்னோர்கள் மத குருமார்களாகவும், மத நூல் ஆராய்ச்சியில் தேர்ந்தவர்களாகவும் இருந்தனர்.

மார்க்கு குடும்பம் கிறிஸ்துவ மதத்தில் சேர்ந்தது

மார்க்கின் தகப்பனார் வக்கீல் தொழில் செய்து கொண்டிருந்தார். மார்க்குக்கு வயது ஆறு ஆயிற்று; குழந்தைப் பருவம்; இவருடைய தந்தையும் தாயும் யூத மதத்தை விட்டு மாறினார்கள்; புரட்டஸ்டாண்ட் கிறிஸ்து மதத்தில் சேர்ந்து கொண்டார்கள்.

இந்த மத மாற்றத்துக்குக் காரணம், யூத மதத்தின் மீது வெறுப்போ, அல்லது கிறிஸ்துவ மதத்தின் மீது அன்போ அல்ல. ஆறு வயதுக் குழந்தையாகவிருந்த காரல் மார்க்கின் எதிர்கால வாழ்வைக் கருதியேயாகும். காரல் ஐரோப்பிய நாகரிகத்தை மேற்கொள்ள வேண்டும்; அதன் மூலம் உயர்ந்த நிலையை அடைய வேண்டும்; என்னும் இந்த எண்ணத்துடன்தான் மதம் மாறியதாகக் கூறுகின்றனர். இந்த மத மாற்றமும் வீண் போகவில்லை. மார்க்கின் கல்வி வளர்ச்சிக்குப் பெருந்துணை புரிந்தது.

மார்க்கின் பெற்றோர்கள் இவ்வாறு யூத மதத்தை விட்டுக் கிறிஸ்துவ மதத்தை மேற்கொண்டதனால், அவ்வூரில் உள்ள மற்ற யூதர்கள் இவர்களைக் கொஞ்சம் அலட்சியமாகவே கருதினார்கள். ஆயினும் இவர்கள் பரம்பரையாகவே பெருமையுள்ள ஒரு குடும்பத்தில் பிறந்தவர்களானதால் வெளிப்படையாக இவர்களிடம் யாரும் தங்கள் அலட்சியத்தைக் காட்டிக் கொள்ளுவதில்லை. வெளியில் எப்பொழுதும்போல் பெருமையாகவே மதிக்கப்பட்டு வந்தார்கள்.

மார்க்கின் கல்விப் பயிற்சி

அக்காலத்தில் பொது மக்களால் மிகவும் பெருமையாகக் கொண்டாடப்பட்டு வந்தவர்களில் வான் வெஸ்ட் போலன் என்பவர் ஒருவர். இவர் பிரிவி கவுன்சிலராகவும், ஒரு பிரஷ்ய உத்தியோகஸ்தராகவும் இருந்தார். இவர் ஆங்கிலக் கல்வி

யில் சிறந்தவர்; ஷேக்ஸ்பியர், ஹோமர் முதலிய பெரும் புலவர்களின் சிறந்த காவியங்களை யெல்லாம் கற்றிருந்தார். இன்னும், அக்காலத்தில் ஜெர்மானிய உத்தியோகஸ்தர்கள் கற்றிருக்க வேண்டிய கலைகள் யாவையோ அவைகளில் எல்லாம் தேர்ச்சி பெற்றிருந்தார். இவருடைய கல்வி மார்க்சுக்கு மிகவும் பயனளிப்பதாக இருந்தது. இவர் தான் கற்றறிந்த சிறந்த பல விஷயங்களையும், தமது நண்பருடைய குமாரரான மார்க்சுக்கு இளமைப் பருவத்திலேயே கற்பித்து வந்தார்.

மார்க்சின் தந்தையும் நல்ல படிப்பாளி; தந்தையின் நண்பரான வான் டெஸ்ட் போலனும் நல்ல படிப்பாளி. ஆகையால் இவர்கள் இருவருடைய உதவியும் மார்க்சின் இளம் பருவப் படிப்புக்குப் பெருந்துணை செய்தது. இதனால் மார்க்சுக்குப் பள்ளிக்கூடப்படிப்பு மிகவும் எளிதாக இருந்தது; பள்ளிக்கூடத்திலும் நுட்ப புத்தியுள்ள மாணவராக விளங்கினார்.

காரல் மார்க்ஸ் தனது 18வது வயதில் பெர்லின் நகரத்தில் உள்ள ஒரு கல்லூரியில் மாணவராகச் சேர்ந்தார். இவர் கல்லூரியில் சேர்ந்த வருஷம் 1836. கல்லூரியில் சேர்ந்த ஆரம்ப காலத்தில் தனது பாடங்களை யெல்லாம் மிகவும் கருத்துடன் கற்று வந்தார். சரித்திரம், நிலநூல், இலக்கியம், கவிதை, தத்துவ சாத்திரம், சட்டநூல் முதலியவைகளை மிகவும் விருப்பத்துடன் படித்தறிந்தார்.

மற்ற மாணவர்களைப் போல், படித்தவைகளை அப்படியே நம்பும் குணம் மார்க்சினிடம் இல்லை. இவர் கூர்மையான அறிவும், ஆராய்ந்து பார்க்கும் வல்லமையும் உடையவராயிருந்ததால் தான் படித்தவைகளைத் தன் சொந்த அறிவைக் கொண்டு ஆராய்ந்து பார்ப்பார். இதனால் இவருக்கு ஆசிரியர்கள் கற்பிக்கும் ஒவ்வொரு பாடங்களிலும் சந்தேகங்களும்,

கருத்து வேற்றுமைகளும் வளர்ந்து கொண்டே வந்தன. அப் பொழுது “கல்லூரியிற் போதிக்கும் போதனைகள் எல்லாம் மோசடியானவைகள்; உண்மைக்கு மாருனவைகள்” என்றும் கருதினார். இக் காரணத்தால் இவருக்குக் கல்லூரிப் படிப்பில் அவ்வளவு ஊக்கமும், ஆசையும் இல்லாமற் போயிற்று.

அக்காலத்தில், பெர்லின் நகரத்தில், ஆடல், பாடல் முதலிய நாகரிகங்கள் மிகுந்திருந்தன. ஆடல் பாடல்களில் ஈடுபடுவது அந்நகர மக்களால் நாகரிகமானதாக எண்ணப் பட்டு வந்தது. இத்தகைய நாகரிகப் போக்கில் நமது மார்க் சும் கலாசாலைப் படிப்புக் காலத்திலேயே கலந்து கொண்டிருந்தார். இவன் காரணமாக மார்க்சினிடம் உண்டான ஒரு மாறுதல் குறிப்பிடத்தக்கதாகும். வான் வெஸ்ட் போலனுக்கு ஒரு பெண் இருந்தாள்; அவள் பெயர் ஜென்னி; மிகுந்த அழகிய தோற்றத்தையுடையவள்; காரலும் நல்ல தோற்றமுடைய வாலிபர்; இவ்விருவரும் இளம் பருவ முதல் நட்பினர்கள். இவர்களுடைய நட்பு, காதலாக முதிர்ந்து வளர்ந்து கொண்டே சென்றது.

இவர் பெர்லின் நகரத்தில் படித்துக் கொண்டிருக்கும் காலத்திலேயே புதிய கருத்துக்கள் அமைந்த கவிதைகள் எழுதத் தொடங்கினர்; அவர் கருதும் எண்ணங்களை வைத்துச் சிறு கதைகள் எழுதினார். சட்டக் கலையின் தத்துவத்தை 300 பக்கங்கள் கொண்ட ஒரு நூலாக எழுதி முடித்தார். இவருடைய கவிதைகளையும், கதைகளையும், நூல்களையும் பார்த்த அவருடைய மிக நெருங்கிய நண்பர்களும் அவைகளை வெறுத்தனர். அவைகளில் அமைந்திருந்த கருத்துக்கள் அவர்களுக்குப் பிடிக்கவில்லை. அக்கருத்துக்கள் மிகவும் தீமையை உண்டாக்கக் கூடியவைகள் என்று வெறுத்தனர்; அளவு கடந்த மமதை கொண்டவர் கூறும் கருத்துக்கள் என்று கடிந்தனர். மார்க்சும் அக்காலத்தில் தான் எழுதியவைகள் சிறி

தும் உபயோகமற்றவை என்றே நினைத்தார். ஆதலால் அவைகளை யெல்லாம் தூள் தூளாகக் கிழித்து நெருப்பிட்டுக் கொளுத்தினார்.

இது நடந்த ஓராண்டுக்குப் பிறகு மார்க்சு தனது தந்தைக்கு ஒரு கடிதம் எழுதினார். அக்கடிதம் அழகாகவும், இவருடைய இளமையின் முறுக்கைக் காட்டுவதாகவும் இருந்தது. அக்கடிதத்தில் “ஹெக்கல்” என்பவரின் தத்துவ சாஸ்திரத்தைப் பற்றியும், அதுபற்றித் தனது எண்ணத்தையும் தெளிவாக எழுதியிருந்தார். மார்க்சின் தந்தையார் அக்கடிதத்தைக் கொண்டே மார்க்சின் செய்கையைத் தெரிந்து கொண்டார், அவர் மார்க்சுக்கு எழுதிய பதிலில் “இரவெல்லாம் கண் விழித்துக் கொண்டு எழுத வேண்டாம்; இதன் மூலம் உடம்பை வீணாகக் கெடுத்துக் கொள்ள வேண்டாம். இவ்வாறு வருந்தி எழுதி எழுதி, எழுதியவைகளையும் கிழித்துக் கொண்டிருப்பதனால் என்ன பயன்? இந்த வீண் வேலை செய்து கொண்டிருப்பதைவிட உடம்பை நன்றாகக் கவனித்துக் கொண்டு குடும்பத்துடன் ஒத்து வாழ்வதே சிறந்ததாகும்” என்ற கருத்துக்களை விளக்கமாக எழுதியிருந்தார். ஆனால் மார்க்சு தந்தையின் இந்தப் புத்திமதியை ஒப்புக் கொள்ளவேயில்லை. அவர் ஒருபொழுதும் தனது உடல் நலத்தைக் கவனித்தவரேயல்லர். எப்பொழுதும் ஓயாமல் உழைத்துக் கொண்டேயிருந்தார். அஞ்சத்தக்க வாழ்க்கையைப் பற்றிச் சிறிதும் மனத் துயரம் அடையக் கூடாது. மனம் குழம்பக் கூடாது. முயற்சியோடும், மிகுந்த ஊக்கத்தோடும் வாழ்க்கைப் போரில் புகுவோம் என்பது இக்காலத்தில் அவர் எழுதிய ஒரு பாடலின் பொருளாகும். இதிலிருந்து அவருடைய மனப்பான்மை எப்படிப்பட்டதென்று தெரிந்து கொள்ளலாம்.

மார்க்சின் தத்துவ சாஸ்திரப் பயிற்சி

இதன் பின் மார்க்சின் தந்தை அதிக காலம் உயிர் வாழவில்லை. 1838ஆம் ஆண்டில் இறந்து விட்டார். தந்தை இறந்தபோது மார்க்சுக்கு வயது இருபதுதான். அவர் ஒரு வக்கீலாக இருந்தும் குடும்பத்திற்கென்று அதிகப் பணம் சேர்த்து வைக்கவில்லை; மார்க்சுக்குப் பெரிய கல்வியறிவையும் புகட்டவில்லை; ஒரு கௌரவமான உத்தியோகப் பதவி பெறுவதற்குப் போதுமான கல்வியை மாத்திரமே கற்பித்திருந்தார். காரலும் பொருள் சம்பாதிப்பதற்கு அக்காலத்தில் சாதனமாயிருந்த சட்டக் கல்வியைப் புறக்கணித்தார்; அதில் கவலை காட்டுவதில்லை. ஆனால் அதைத் தவிர மற்ற கல்விசளில் ஊக்கங் கொண்டு கற்று வந்தார். அதிலும் தந்தை இறந்தபின் சட்டப் பயிற்சியில் உள்ள எண்ணத்தையே அடியோடு விட்டு விட்டார். தத்துவ சாஸ்திரங்களைக் கற்பதிலேயே காலத்தைக் கழித்தார். அது அவருக்கு விரும்பமான கல்வியாக இருந்தது. இந்தக் காலத்தில் காரல் மார்க்சுக்கு ஒரு நல்ல நண்பர் கிடைத்தார்; அவர் பெயர் புருனாயர் என்பது. அவர் தத்துவ சாஸ்திர போதகாசிரியர்; ஆதலால் காரலுக்கும் தத்துவ சாஸ்திரப் பயிற்சியில் மிகுந்த ஊக்கத்தை ஊட்டி ஒத்தாசை பண்ணி தொழிலை மேற்கொள்ள வேண்டும் என்ற எண்ணத்துடன் அதற்கு வேண்டிய கலைகளை யெல்லாம் மிகுந்த முயற்சியுடன் கற்று வந்தார்கள். ஆனால் இவர்களுடைய முயற்சி பலிக்கவில்லை; வீணாயிற்று. மார்க்சு தத்துவ சாஸ்திரத்தை விடாமற்பயின்ற காரணத்தால் 1841 ஆம் வருஷத்தில் டாக்டர் (Ph.D) அதாவது தத்துவ சாஸ்திர நிபுணர் என்ற பட்டம் பெற்றார். இக்காலத்தில் இருந்த பிரஷ்யன் சர்வகலாசாலைகளின் நிலைமை மார்க்சின் கல்விக்கு ஏற்றதாக இல்லை. ஏனெனில் அவர் எதையும் ஆராய்ந்த பின்னரே அதை ஒப்புக்கொள்ளும் குணமுடையவர்; பேசுவதிலும், எழுது

வதிலும் திட்டமான கருத்தை விளக்கும் கடினமான நடையை உபயோகிப்பவர். இத்தகையவர்களுக்கும் அந்தச் சர்வகலாசாலைகளினால் பயனில்லாமலிருந்தது.

காரல்மார்க்சு ஹெகல் என்பவரின் தத்துவ சாஸ்திரத்தின் நுட்பமறிந்த நிபுணராயிருந்தார். மற்றும் பல விஷயங்களைப் பற்றியும் போதுமான தெளிந்த அறிவுடைய வரானார். இன்னும் தனது வாழ்நாளில் கண்டறிந்த பல அனுபவ ஞானங்களையும் உடையவராயிருந்தார். ஹெகல் சாஸ்திரப் பயிற்சியுடையவர்களுக்குள் இவரே சிறந்தவராக விளங்கினார்.

பத்திரிகைத் தொழிலில் புகுந்தது

ஆரம்பத்தில், காரலுக்குச் சர்வகலாசாலை ஆசிரியராக வேண்டும் என்ற எண்ணமிருந்தாலும் கடைசியில் அது நிறைவேறவில்லை. இதற்குக் காரணம் பிரஷ்யசர்க்காரின் பிற்போக்கான கொள்கையினால் அந்நாட்டுச் சர்வகலாசாலைகள் மார்க்ஸ் போன்ற அதி தீவிரவாதிகளுக்குப் பயன்படாமலிருந்து வந்ததேயாகும். இதனால் அவர் உயிர் வாழ்க்கையின் பொருட்டுப் பத்திரிக்கைத் தொழிலில் ஈடுபட்டார். அக்காலத்தில் ரைன் மாகாணத்தைச் சேர்ந்த தாராளக் கட்சியினரால் (லிபரல்ஸ்) ரெனிக் ஜீட்டங் (Rheinische Zeitung) என்ற பத்திரிகை நடத்தப்பட்டு வந்தது. முதலில் காரல் மார்க்சு அப் பத்திரிகைக்குக் கட்டுரைகள் எழுதியனுப்பிக் கொண்டிருந்தார். பின்னர் 1842-ஆம் ஆண்டு அக்டோபர் மாதம் முதல் அப்பத்திரிகையின் ஆசிரியர் பதவியில் அமர்ந்தார்.

இவர் பத்திரிகாசிரியரான பிறகு ஜீட்டங் பத்திரிகைக்கு அதிக செலவாணி ஏற்பட்டு விட்டது. பலரும் அதை விரும்பிப் படிக்கலானார்கள். பத்திரிகாசிரியர் ஆன பிறகு

தேசத்தின் பொருளாதாரநிலை, அரசியல்நிலை முதலிய பல விஷயங்களைப் பற்றியும் தெரிந்து கொண்டார்; பத்திரிக்கைத் தொழிலுக்குப் பள்ளிப் படிப்பு மட்டிலும் போதா தென்றும் அனுபவஞானமும், அவசியமென்றும் உணர்ந்தார். விவசாயிகள் சம்பந்தமாகவும், தொழிலாளர் சம்பந்தமாகவும், அரசியல் சம்பந்தமாகவும் இவர் அல்வப்போது எழுதிய தலையங்கங்கள் மிகவும் சிறந்தனவாயிருந்தன; அவைகள் உயர்ந்த பொருளாதார நுட்பத்தோடும், திறமையான வாதத்தோடும் விளங்கிய சர்க்கார் பத்திரிகையை வெளியிட முடியாதபடி தடுத்து விட்டார்கள்.

பத்திரிகை நிறுத்தப் பட்டவுடன் காரலும் பத்திரிகை நிலையத்தை விட்டு வெளியேறிஞர் பிறகு தான் இளம் பருவ முதல் காதலித்து வந்த ஜென்னியை 1843ஆம் ஆண்டின் ஆரம்பத்தில் மணம் புரிந்து கொண்டார் அப்பொழுது அவருக்கு வயது 25 தான்.

மார்க்சம் ஏஞ்சல்சம்

பிறகு அவர் பாரிஸ் நகரஞ் சென்றார். அர்னால்ட் ரூஜ் என்ற நண்பருடன் சேர்ந்து, தொடர்ந்து வெளிவரத் தகுந்த மாதிரியில் ஒரு பெரிய பிரசுரம் ஒன்றைப் பதிப்பித்து வெளியிடும் முயற்சியில் தலையிட்டார். அவ்வெளியீட்டின் பெயர்— பிரான்சு ஜெர்மன் வருஷ அனுபந்தம் என்பதாகும். இப் பிரசுரம் ஒரே பிரதி தான் வெளியிடப்பட்டது. இதற்குள் பதிப்பாசிரியர்களுக்குள் தகராறு ஏற்பட்டதால் அம் முயற்சிகலைந்து போயிற்று.

“பிரான்சு ஜெர்மன் வருஷ அனுபந்தம்” என்ற பிரசுரத்தில் காரல் மார்க்சின் கட்டுரைகளே ஏராளமாக இருந்தன. மற்றவர்களின் கட்டுரைகளில் பிரடரிக் ஏஞ்சல்சால் எழுதப்பட்ட ஒரு கட்டுரை விளங்கிற்று. ஏஞ்சல்ஸ் ஒரு ஜெர்மன்

வாலிபர்; அவர் அப்பொழுது மாஞ்செஸ்டரில் வசித்துக் கொண்டிருந்தார். மார்க்சு “ஜீடங்” பத்திரிகை காரியாலயத்தில் இருக்கும் போது ஒருமுறை ஏஞ்சல்சைச் சந்தித்திருக்கிறார். அப்பொழுது அவரைப் பற்றி மார்க்சுக்கு நல்லெண்ண மில்லை. அவரை ஒரு மனோராஜ்யக்காரராகவே நினைத்திருந்தார். ஆனால் இப்பொழுது அவருடைய கட்டுரையைப் படித்த பின் அவரிடத்தில் அன்பும் நன் மதிப்பும் கொண்டார்.

1843 ஆம் ஆண்டிலேயே இரண்டாம் முறை மார்க்சும் ஏஞ்சலும் பாரிசில் சந்தித்தார்கள். இந்தச் சந்திப்பு அவர்களை இணைபிரியாத தோழர்களாக்கி விட்டது; ஒருவரை யொருவர் நன்றாகத் தெரிந்து கொண்டார்கள்; பூவும் மணமும் போல் கூட்டாளியானார்கள்.

ஏஞ்சல்ஸ் மார்க்சை போல் அவ்வளவு படிப்புடையவர் அல்லர்; ஆயினும் தெளிந்த அனுபவ அறிவுடையவர்; குற்ற மற்ற மனமுடையவர்; அவர் கூறும் அபிப்பிராயங்கள் தெளிவாக இருக்கும்; நன்றாகப் பரிசீலனை செய்து முடிவுகட்டப் பட்டதாக இருக்கும். செயலில் நடத்திக் காட்டக் கூடியதாக இருக்கும்.

இத்தகைய சிறந்த நட்பாளர் கிடைத்திருக்கா விட்டால் மார்க்சு சிறந்த நூல்களை வெளியிட்டிருக்க முடியாது. இருவரும் சேர்ந்து அப்பொழுது பல பத்திரிகைகளுக்கும் சிறந்த கட்டுரைகள் எழுதிவந்தார்கள்.

மார்க்சு ஏஞ்சல்ஸ் ஆகிய இருவரும், சமதர்மத்திற்கு விரோதமாயிருப்பவர்களைக் கண்டித்துக் கொண்டு வந்தனர். இவர்களுடைய கண்டனத்தில் சரியான வாதங்கள் அடங்கியிருந்தன. இவர்களுடைய பழைய நண்பர்கள் பலர் இவர்களுடைய கொள்கைகளை எதிர்ப்பவர்களாயிருந்தனர். அந்த நண்பர்களுடைய கொள்கைகளையும் தயவு தாட்சண்ய

மின்றிக் கண்டித்துப் புத்தகங்களும் , கட்டுரைகளும் எழுதி வந்தனர்.

ஏஞ்சல்ஸ் தொழிலாளர் இயக்கத்தில் சேருதல்

ஏஞ்சல்சின் தந்தையார் ‘எர்மன் அண்டு ஏஞ்சல்ஸ்’ என்னும் ஒரு தொழிற்சாலையை வைத்து நடத்திவந்தார். இத் தொழிற்சாலை மாஞ்சேஸ்டரில் நடைபெற்று வந்தது. அதில் ஏஞ்சல்ஸ் ஏஜெண்டாக இருந்தார். இதனால் முதலாளி, தொழிலாளி ஆகிய இரு திறத்தாரின் இயல்புகளைப் பற்றியும் நன்றாய் அனுபவத்தில் அறியக் கூடிய வசதி ஏஞ்சல்சுக்கு இருந்தது. ‘இங்கிலாந்தில் தொழிலாள வகுப்பாரின் நிலைமை’ என்ற நூலை மார்க்சு எழுதுவதற்கு ஏஞ்சல்சின் அனுபவ அறிவே மிக்க உதவி செய்தது.

ஏஞ்சல்ஸ் தொழிலாளர் இயக்கத்தில் அளவுகடந்த அனுதாப முடையவராயிருந்தார். அவர் பார்மென் நகரில் உள்ள தன் தந்தையிடஞ் சென்று, தான் இனி தொழிற்சாலையைக் கவனிக்க முடியாதென்று கூறி வீட்டை விட்டு வெளியேறி பிரான்ஸ் நகருக்கு வந்துசேர்ந்தார்.

இதற்குள் ஜெர்மன் அரசாங்கத்தாரின் வேண்டுகோளால், பிரான்சு அரசாங்கத்தார் மார்க்சையும் அவருடைய கூட்டுத் தோழர்களையும் வெளியேற்றி விட்டார்கள்.

மார்க்சும், ஏஞ்சல்சும் தொழிலாளர் சங்கத்தில் சேர்தல்

1845-ஆம் வருஷத்தில் பிரான்சு அரசாங்கத்தார் தம்மை நாட்டை விட்டு வெளியேற்றிய காரணத்தால் மார்க்சு பிரான்சில் நகரத்திற்கு வந்து சேர்ந்தார். ஏஞ்சல்சும் அவருடன் கூடவே வந்து சேர்ந்தார். இங்கு இவர்கள் சும்மா விருக்கவில்லை. தொழிலாளர் நன்மைக்காக மிகவும் மும்முரமாகப் பாடுபடத் தொடங்கினார்கள்; அவர்களுடன் நெருங்கிய

சம்பந்தம் வைத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்ற நோக்கத்துடன் பிரசெல்சிலேயே ஒரு ஜெர்மன் தொழிலாளர் நிலையத்தை நிறுவினார்கள். அந்த நிலையத்தின் மூலம் ஒரு சிறு பத்திரிகையையும் தொடங்கி நடத்தினார்கள். இவர்கள் தொழிலாளர்கள் சங்கத்தில் அங்கத்தினர்களாகச் சேர்ந்திருந்தார்கள். அப்பொழுது ஒரு மறைமுகமான சம தர்மச் சங்கம் இருந்தது. அதன் கிளைச் சங்கங்கள் பல ஐரோப்பிய நகரங்களிலும் மறைமுகமாக நிறுவப்பட்டு மறைமுகமாகவே வேலைசெய்து கொண்டு வந்தன. இந்த இரகசியச் சங்கத்திலும் மார்க்சும், ஏஞ்சல்சும் உறுப்பினர்களாகி வேலை செய்து கொண்டு வந்தனர்.

புர்தான் என்பவரின் கர்வத்தை யடக்குதல்

அக்காலத்தில் புர்தான் என்னும் பெயருடைய ஒரு தொழிலாளர் இருந்தார். இவர் தாமே கல்வி கற்றவர்; மிகுந்த திறமைசாலி; சர்வாதிகாரித்துவமற்ற ஒரு கூட்டுறவு அரசாங்கம் இருக்க வேண்டும் என்னும் திட்டத்தை ஒப்புக் கொள்ளுபவர். இவர் “சொத்து என்பது என்ன? — சொத்து என்பது கொள்ளை”. என்ற பெயருடன் முதல் முதலாக ஒரு புத்தகம் எழுதினார். இந்நூல் மிகவும் சிறந்த தென்று பலராலும் கொண்டாடப்பட்டது; இதனால் புர்தானையும் பலர் புகழ்வாராயினர். இப் புகழ்ச்சியால் தனக்கு யாரும் நிகரில்லை. தானே சிறந்த அறிவாளி என்று புர்தான் கர்வங் கொண்டிருந்தார். இவ்விஷயம் மார்க்சுக்குத் தெரிந்திருந்தது.

இதன் பின்னர் “வறுமையின் தத்துவம்” என்னும் பெயருடைய மற்றொரு நூலைப் புர்தான் எழுதி முடித்தார். இந்நூலை மிகவும் மரியாதையுடன் மார்க்சுக்கு அனுப்பினார்; அதை ஆராய்ந்து அபிப்பிராயம் கூறும்படியும் கேட்டிருந்தார். இது போன்ற ஒருசந்தர்ப்பம் தனக்குக் கிடைக்கவேண்டும் என்று

எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருந்த மார்க்சுக்கு இது மிகுந்த ஊக்கத்தையளித்தது. உடனே மார்க்சு புர்தானுடையவாதங்களை மறுத்து எழுதினார்; புர்தான் எழுதியவை முழுவதும் பொருத்த மற்றவை; உண்மையற்றவை; குற்றமுள்ளவை; தெளிவற்றவை என்று அக்காலத்தில் உள்ளவர் நம்பும்படி அவ்வளவு திறமையாக மறுத்துரைத்தார். இதனால் புர்தான் மிக்க வெட்க மடைந்தார். “இப்பொழுதுதான் பள்ளிப் படிப்பை முடித்து வெளி வந்த பையன் என்னைத் தோல்வி யடையச் செய்து விட்டான்” என்பதை அவர் இறக்கும் வரையிலும் மறக்கவேயில்லை.

சமதர்ம அறிக்கை

இதன்பின் மார்க்சும் ஏஞ்சல்சும்சேர்ந்து “சமதர்ம அறிக்கை” ஒன்று வெளியிட்டனர். அவ்வறிக்கையில் சமதர்மம் தோன்றிய வரலாற்றைப் பற்றியும், முதலாளி, தொழிலாளர் போராட்டத்தைப் பற்றியும், இனி சமதர்மக்காரர்கள் எப்படி நடந்து கொள்ள வேண்டும் என்பதைப் பற்றியும் விளக்கமாக வெளியிட்டிருந்தார்கள்.

அந்தச் சமதர்ம அறிக்கையில் கூறப்பட்டுள்ள பொருள் இதுவாகும்; மனிதர்களின் சரித்திரம் எப்பொழுதும் வகுப்புப் போராட்டத்தின் சரித்திரமாகவேயிருக்கிறது. முன்பு அரசனை நீக்கிப் பிரபுக்கள் அரசாட்சி செய்தார்கள், இப்பொழுது பிரபுக்களை நீக்கி முதலாளிகள் அரசாளுகிறார்கள். முற்காலங்களில் சிறிய பிரபுக்கள் பெரிய பிரபுக்களோடு போராடி யிருக்கலாம். ஆனால் இப்பொழுது தொழிலாளிகள் முதலாளிகளோடு சண்டை பிடிக்கிறார்கள். ஜன சமூகத்தை இரண்டு திட்டமான பிரிவாகப் பிரித்து விடலாம். ஒன்று முதலாளிகள் கூட்டம்; மற்றொன்று தொழிலாளர்கள் கூட்டம்.

முதலாளிகள் பல தேசங்களில் உள்ள செல்வங்களையும் கைப்பற்றி உயர்ந்த நிலையை அடைந்து விட்டார்கள். ஏழைகள் ஒரு புறம் மேலோங்கி வருகிறார்கள். இதனால் இரு வருக்கும் தெளிவான வித்தியாசம் உண்டாகி விட்டது.

முதலாளிகள் தொழிற்சாலைகளை உண்டாக்கிய காரணத்தால் ஒரு புதிய கூட்டம் கிளம்பிற்று; இதற்குத்தான் 'தொழிலாளர் கூட்டம்' என்று பெயர். இக்கூட்டம் உண்டாகும் என்பது முதலாளிகள் எதிர்பாராத விஷயமாகும். இக்கூட்டத்திற்கு முதலாளிகள் பயப்படுகிறார்கள். இத்தொழிலாளர் கூட்டத்தால் தான் சமதர்மம் உண்டாகும்.

பணக்காரர்களுக்குப் பணம் அதிகரித்து அவர்கள் மேலும் பெரிய பணக்காரர்களாக ஆகும்போது சின்ன முதலாளிகள் எல்லாம் தொழிலாளர்களாகி விடுவார்கள். இவ்வாறு தேசத்தின் முழுச் செல்வமும் சிலர் கையில் போய்ச் சேர்ந்துவிடும். இதனால் தொழிலாளர் கூட்டம் பெருகிக் கொண்டே வருகின்றது. ஆகையால் சிறிய கூட்டத்தாரான பெரிய பணக்காரர்கள் ஒருபுறமும், பெரிய கூட்டத்தாரான ஏழை மக்கள் ஒருபுறமும் நின்று தங்கள் நன்மைக்கு வாதாடக் கூடியவர்களாகி விட்டார்கள்.

தொழிலாளர்கள் செய்யும் போராட்டம் படிப்படியாக வளர்ந்து வருகிறது. முதலில் ஒவ்வொரு தொழிலாளியும் தன் தன் குறைகளை முதலாளிகளுக்கு எடுத்துக்காட்டி அவைகளை நீக்குமாறு வாதாடுகிறான். இதில் வெற்றி கிடைக்காத போது ஒரு தொழிற்சாலையில் உள்ள எல்லாத் தொழிலாளர்களும் ஒன்று சேர்ந்து போர் செய்கிறார்கள். இதன் பின் எல்லாத் தொழிலாளர்களும் ஒன்று கூடி அரசாங்கத்தையே தங்களுடைய அரசாங்கமாக்க முன் வருகிறார்கள். இதற்கு விவசாயிகளின் உதவியும் தொழிலாளர்களுக்கு அவசியமானதாகும்.

தொழிலாளர் அரசாங்கம் வந்த பிறகு எல்லோருக்கும் சம சுதந்திரம் கொடுத்து விடுவார்கள். தொழிலாளர்கள் மற்ற எல்லோரையும்விட ஏழைகளாயிருப்பதால் மற்றவர்களுடைய சொத்துக்களைத் தாங்கள் கொள்ளையடித்துக் கொண்டு விடவேண்டும் என்று எண்ணமாட்டார்கள். ஆகையால் தொழிலாளர்கள் வெற்றி பெற்றால் தான் சமதர்மம் ஏற்படமுடியும்.

இந்த அறிக்கை அவ்வளவு உற்சாகமாகப் பொதுமக்களால் வரவேற்கப்படவில்லை; ஆயினும் நாளடைவில் மக்கள் மனத்தில் இதன் உண்மை படிந்து ஒங்கி வளர்ந்து வந்தது.

இக்காலத்தில் ஐரோப்பாவில் பலவித மாறுதல்கள் ஏற்பட்டுக் கொண்டே வந்தன. பிற்போக்கான நிலையிலிருந்த சிறுசிறு கிராமங்களில் கூட மாறுதல் ஏற்பட்டன. நெசவுத் தொழிற்சாலைகள், சுரங்கத் தொழிற்சாலைகள், கைத்தொழிற்சாலைகள் முதலியன வளர்ச்சியடைந்தன. இத்தொழிற்சாலைகள் ஏராளமான தொழிலாளர்களைப் பெருக்கின. இத்தொழிலாளர்கள் பொருள்களை உற்பத்திசெய்பவர்கள்—பொருளின்றி வறுமையால் வாடி வதங்கினர். ஆனால் இத்தொழிற்சாலை முதலாளிகளிடம் ஏராளமான செல்வங்கள் குவிந்து கிடந்தன. இச்செல்வங்களால் ஜன சமுதாயத்திற்கு உள்ளளவும் பயன் உண்டாகவில்லை. ஏழை மக்களும், தொழிலாளர்களும், முதலாளிகளிடமும், அதிகாரிகளிடமும் சுரர்களிடமும் அகப்பட்டு நசுக்குண்டு கிடந்தனர்.

பிரான்சில் புரட்சி

இந்த நிலையில் 1848 ஆம் ஆண்டு பிப்ரவரி மாதத்தில் பாரிசில் (பிரஞ்சு தேசத் தலைநகரம்) ஒரு பெரிய புரட்சி ஏற்பட்டது. அப்பொழுது இருந்த அரசர் லூயி பிலிப் என்பவர். இக்காலத்தில் அடிக்கடி பொருளாதார நெருக்

கடியில் மக்கள் துன்பமடைந்தனர். தொழிலாளர்களும், கூலி வேலைக்காரர்களும் வறுமையால் வருந்திக் கிடந்தனர். தங்கள் கஷ்டத்தைத் தீர்க்க அரசாங்கம் முன் வராமையால் ஆத்திரங்கொண்டிருந்தனர். இந்த வேளையில் அரசியல் சம்மந்தமான விருந்தொன்றை நடக்க வொட்டாமல் அரசன் தடுத்து விட்டான். இந்தச் சந்தர்ப்பத்தை ஆத்திரங் கொண்டிருந்த மக்கள் நழுவ விடாமல் போர்தொடுத்து விட்டார்கள்; ஜனங்களுக்கும், அரசாங்கச் சிப்பாய்களுக்கும் நேரடியாகப் போர் நடந்தது. கடைசியில் ஒரே நாளில் அரசனும் அவனைச் சேர்ந்தவர்களும் நாட்டைவிட்டு விரட்டப்பட்டார்கள். இதனால் பொது ஜனங்களுக்கு உண்டான மகிழ்ச்சிக்கும் வியப்புக்கும் அளவில்லை. கடைசியாகப் பல திறப்பட்ட கொள்கையினரும் அடங்கிய ஒரு கூட்டுறவு அரசு நிறுவப்பட்டது.

இந்த விஷயம் ஐரோப்பா முழுவதும் பரவியதும் ஒவ்வொரு நாடுகளிலும் புரட்சிகள் உண்டாயின. அரசாங்க அமைப்புகளில் மாறுதல் ஏற்பட்டன. சர்வாதிகார ஆட்சி முறை குறைந்தது. ஜனநாயக ஆட்சிமுறைக்கு அடிகோலப்பட்டது. இந்த நிகழ்ச்சிகள் மார்க்சு கூட்டத்தாருக்கு அளவு கடந்த மகிழ்ச்சியை அளித்தன.

மார்க்சு இங்கிலாந்தையடைதல்

இக்காலத்தில் மார்க்சு சும்மா இருக்கவில்லை. மார்க்சும் ஏஞ்சல்சும் ஐரோப்பா முழுவதும் சுற்றித் திரிந்து கொள்கைகளைப் பரவச்செய்து வந்தார்கள்.

பிறகு மார்க்சு கலோன் நகரத்திற்குப் போய் ஒரு பத்திரிகை நடத்தத் தொடங்கினார். இவரால் நடத்தப்பட்ட தினசரிப் பத்திரிகை மிகவும் பிரசித்தி பெற்றதாகி விட்டது. அக்காலத்திலிருந்த எல்லாப் பத்திரிகைகளையும் விட இது ஒவ்வொரு விஷயத்திலும் காரியத்தில் செய்து முடிக்கக் கூடிய சிறந்த யோசனைகளைத் தெளிவாக எழுதி வந்தது. இதனாலேயே பத்திரிகைக்கு அதிக மதிப்பிருந்தது. இச்சமயத்தில் பிரஷ்ய அரசாங்கத்திலிருந்த தேசிய சபை கலைக்கப் பட்டு விட்டது. இதன் காரணமாக மார்க்சு வரிகொடா இயக்கம் ஒன்றைக் கிளப்பினார்; ஆயுத பலங்கொண்டு அரசாங்கத்தை எதிர்க்கும்படியும் பத்திரிகை மூலம் எழுதினார். இதனால் 1849 ஆம் ஆண்டில் இவர் மீது வழக்கு ஏற்பட்டது. இவ்வழக்கு ஒரு தனி நீதி மன்றத்தார் மூலம் விசாரிக்கப் பட்டுக் குற்றவாளி அல்லர் என்று விடுதலை பெற்றார். ஜூரிகள் இவர் குற்றவாளி அல்லர் என்று அபிப்பிராயப்பட்டதே விடுதலைக்குக் காரணமாகும்.

ஆயினும் இவர் பிரஷ்யாவை விட்டு வெளியேற்றப்பட்டார்; அங்கிருந்து பிரான்ஸ் தேசத்திற்குச் சென்றார். அங்கி

ருந்தும் விரட்டப்பட்டார்; பிறகு அக்காலத்தில் புரட்சிக்காரர் களுக்கும், ராஜத்துவேஷிகளுக்கும் புகலிடமாக இருந்த இங்கிலாந்து தேசத்தை அடைந்தார்.

மார்க்சின் வறுமை

இக்காலத்தில் மார்க்சு மிகவும் ஏழ்மையான நிலையில் இருந்தார். இங்கிலாத்தில் ஒரு சிறிய வீட்டில் தானும் மனைவியும் குடியிருந்தார்கள். கையில் வைத்திருந்த பொருள் முழுவதும் செலவாகிவிட்டது. வேறு வருவாய்க்கும் வழி இல்லை. கடைசியாக அமெரிக்காவைச் சேர்ந்த “நியூயார்க் டிரிபியூன்” என்ற பத்திரிகைக்குக் கட்டுரைகள் எழுத ஆரம்பித்தார். இதன் மூலம் கிடைத்த குறைந்த வருவாயைக் கொண்டு குடித்தனம் நடத்திக் கொண்டிருந்தார். இவருக்கு ஆங்கிலம் அதிகமாகத்தெரியாது. ஆயினும் சில மாதங்களில் நன்றாக ஆங்கிலம் எழுதக் கற்றுக் கொண்டார்.

இவருடைய ஆறு குழந்தைகளில் வறுமையின் காரணமாக மூன்று குழந்தைகளே உயிரோடிருந்தன. மனைவி உடல் நலமின்றி வருந்திக் கொண்டிருந்தாள். இந்நிலையிலும் இவரை முதலாளிகள் சும்மாவிடவில்லை. அவர் ஒரு அறிக் கையை எழுதுவதற்குக் காகிதமில்லாததால் தனது ஒரே ஒரு ஓவர் கோட்டை அடகு வைக்கும்படி நேர்ந்தது. அவருடைய ஒரு குழந்தை இறந்த போது அதை அடக்கஞ் செய்ய இரண்டு பவுன் கடன் வாங்கும்படி நேர்ந்தது.

இந்தக் கஷ்டங்களை யெல்லாம் பார்த்து அவருடைய மனைவி “நானும் என்னுடைய குழந்தைகளும் இறந்து விட்டால் உங்களுக்குக் கஷ்டம் இருக்காது” என்று கூறுவாராம்.

ஏஞ்சல்சின் உதவி

வறுமைகாரணமாக மார்க்சு ஏஞ்சல்சின் உதவியை நாட வேண்டியிருந்தது. ஏஞ்சல்சும் தன்னால் இயன்ற வரையிலும்

உதவிசெய்து வந்தார்; மார்க்சுக்காகக் கட்டுரைகளும் எழுதிக் கொடுத்து வந்தார். ஆயினும் ஏஞ்சல்சுக்கும் சரியான வருமானமில்லை. தந்தையார் ஒரு முதலாளியாக இருந்தமையால் இவருடைய செய்கையை வெறுத்தார்; பணவுதவி செய்யவும் மறுத்தார். ஏஞ்சல்ஸ் தனது புரட்சிக் கொள்கைகளைவிட்டு விட்டுத் தந்தையின் எண்ணப்படி வியாபாரத்தையும் கவனித்தால்தான் தந்தையின் செல்வத்திற்கு உரிய வராக முடியும். இதனால் ஏஞ்சல்சும் தன்னுடைய நிலைமையையும் தன்னுடைய நண்பர்களின் நிலைமையையும் நன்றாக ஆலோசித்துப் பார்த்தார். தந்தைக்குக் கீழ்ப்படிவதைத் தவிர வேறு வழியில்லையென்று கண்டார். ஆகவே தன் தந்தைக்குக் கீழ்ப்படிந்து அவருடைய கட்டளைப்படி மான்செஸ்டர் நகருக்குச் சென்று அவரது தொழில் நிலைய வேலையை ஒப்புக்கொண்டார்.

இவ்வாறு புரட்சிக்காரராயிருந்த ஏஞ்சல்ஸ் வறுமையைக் கருதி முதலாளியாகி விட்டார். இருபது ஆண்டுகள் வரையிலும் மார்க்சும் ஏஞ்சல்சும் ஒருவரோடு ஒருவர் சேரவேயில்லை. ஆயினும் இருவருக்கும் கடிதப் போக்குவரத்து மாதிரி தவறாமல் நடைபெற்று வந்தது. ஆயினும் மார்க்சின் வறுமை முற்றும் ஒழிந்தபாடில்லை.

ஏஞ்சல்சின் தந்தையார் 1860இல் இறந்து விட்டார். இதன் பின் அவர் மார்க்சுக்குத் தாராளமாகப் பணவுதவி செய்து வந்தார். பின்னர் ஏஞ்சல்ஸ் தனது வியாபாரப் பங்கை விலைக்கு விற்று விட்டார். இதனால் ஏராளமான பணம் கிடைத்தது. இப்பணத்தைக்கொண்டு ஏஞ்சல்ஸ் புரட்சிக் கொள்கைகளுக்கு உதவி வந்தார். மார்க்சுக்கும் வருஷம் 350 பவுன் வீதம் உதவி செய்து வந்தார்.

லண்டனில் மார்க்சு வறுமையோடு வாழ்ந்தாலுங்கூட அவருடைய வாழ்க்கையில் மகிழ்ச்சியே யில்லை யென்று சொல்லி விட முடியாது. அவருடைய மனைவியும் குழந்தை

களும் அவரிடம் அளவு கடந்த அன்புடன் நடந்து கொண்டனர். தொழிலாளர்களும் இவருடைய சிறந்த அறிவுரைகளைக் கேட்டு அவைகளுக்கு மதிப்புக் கொடுத்து வந்தார்கள்; அவரிடம் அன்பும் பாராட்டி வந்தார்கள். நாளடைவில் இவருடைய புகழ் எங்கும் பரவவே வெளிநாடுகளிலிருந்தும் பலர் வந்து அவரைக் கண்டு உரையாடிச் சென்று கொண்டிருந்தார்கள். இவைகளால் மார்க்சும் மனமகிழ்ச்சியடைந்திருந்தார்.

இவர் இங்கிலாந்திலிருந்த காலத்தில் எழுதிய விஷயங்கள் இக்காலத்தில் உற்சாக மூட்டத்தக்கவையல்ல வாயினும் அக்கால அரசியல் நிலைமையில் ஒரு கிளர்ச்சியை உண்டாக்கிக் கொண்டு வந்தன. இவர் எழுதி வந்த கட்டுரைகள், பத்திரிகாசிரியர்களாலும் அரசியல் வாதிகளாலும் நன்கு கவனிக்கக் கூடியனவாயிருந்து வந்தன.

1859-இல் மார்க்சு ஒரு புத்தகத்தை எழுதி வெளியிட்டார். இதில் முதலாளித்துவத்திற்கு எதிரான பொருளாதார உண்மைகளைப்பற்றி எழுதியிருந்தார். இக்காலத்தில் டார்வின் அவர்களால் எழுதப்பட்ட “உயிர் வகைகளின் ஆரம்பம்” (Origin of species) என்ற புத்தகம் வெளி வந்தது.

இந்த இரண்டு புத்தகங்களும் அக்காலத்திருந்த அறிவாளிகளின் கவனத்தை இழுத்தன. ஆயினும் மார்க்சால் எழுதப்பட்ட புத்தகம் அதிகமாகப் பரவவில்லை. பிறகு எட்டு ஆண்டுகள் கழித்து இப்புத்தகம் “மூலதனம்” (Capital) என்ற புத்தகத்தின் முதற்பாகமாக வெளிவந்தது. மூலதனத்தின் மற்ற இரண்டு பாகங்களும் மார்க்சு இறந்த பின், 1867ஆம் ஆண்டில் ஏஞ்சல்சால் வெளியிடப்பட்டன.

மார்க்சால் எழுதப்பட்ட மூலதனம் என்னும் புத்தகத்தில் நிறிப்பிட்டுள்ள முக்கிய விஷயங்கள் வருமாறு:-

முற்காலத்தில் குடியானவர்களை அடிமைகளாக வைத்திருந்தது போல் இக்காலத்தில் தொழிலாளிகளை அடிமைப்படுத்தி வைத்திருக்க முடியாது. தொழிலாளிக்ஞ்சு சுதந்திரம் உண்டு; ஆனால் அவன் தன்னுடைய சுதந்திரத்தை அனுபவிக்க முடியவில்லை; அனுபவிக்க முயன்றால் பட்டினி கிடக்க வேண்டியது தான். ஆதலால் அவன் தன் சுதந்திரத்தைப் பயன்படுத்திக்கொள்ள முடியாமல் குறைந்த கூலியை ஒப்புக்கொள்ள வேண்டியவனாகியிருக்கிறான்.

இவ்வாறு தன் சுதந்திரத்தை விற்றுவிட்ட பிறகு அவன் முதலாளியின் அடிமையாகி விடுகிறான். அவன் மனிதனாகக் கருதப்படாமல் ஆடுமாடுகளைப் போலவே கருதப்படுகிறான். ஒரு மனிதனைத் தனது கூலியாளாக நியமித்துக் கொண்ட பின் அவனை அந்த முதலாளி மனிதனாவே கருதுவதில்லை. ஆனால் அந்தக் கூலியாளர் தன் உடம்பைக் கசக்கிப் பிழிந்து செய்யும் வேலையால் தான் முதலாளியின் காரியங்கள் நடக்க வேண்டியிருக்கின்றன; இருந்தும் அவனுடைய உணர்ச்சிகளைப் பற்றியோ, உரிமையைப் பற்றியோ முதலாளி கவனிப்பதேயில்லை.

சொத்துள்ளவன் கூலியாட்களை ஏற்படுத்திக் கொள்ளுகிறான்; அவர்களைக் கொண்டு தன்னுடைய சொத்துக்களைப் பெருக்கிக் கொள்ள முயற்சி செய்கிறான். இதன் பொருட்டுத் தொழிலாளர்களை அதிக வேலை செய்யும்படி கட்டாயப்படுத்துகிறான். 8 அணு சம்பாதிக்க ஒரு தொழிலாளி 2மணி நேரம் வேலை செய்வதாக வைத்துக் கொண்டால், முதலாளி அவனிடம் 8மணி நேரம் வேலை வாங்கிக் கொண்டு 8அணு கொடுக்கிறான். இவ்வாறு தொழிலாளி 8மணி நேரம் வேலைசெய்வது 9அணு கூலிக்காக அல்ல; முதலாளியின் சொத்தைப் பெருக்குவதற்கேயாகும்.

இந்த விஷயம் தொழிலாளர்களுக்குத் தெரியாததல்ல. அவர்களுக்குத் தெரிந்தது தான். ஆனால் அவர்கள் பிழைப்

பதற்கு வேறு வழியில்லை ஒரு முதலாளியை விட்டு மற்றொரு முதலாளியிடம் வேலைக்குப் போனால் அவனும் குறைந்த கூலிக்குத்தான் வேலை செய்யச் சொல்லுகிறான். ஆகையால் தொழிலாளியோ, அல்லது விவசாயியோ உணவின்றிப் பட்டினி கிடந்து இறப்பதற்குப் பதிலாகக் குறைந்த கூலிக்கு வேலை செய்ய வேண்டியவர்களாயிருக்கிறார்கள்.

உலகில் உள்ள தொழிற்சாலைகள் எல்லாம் பணக்காரர்களுக்கு மேலும் மேலும் பணத்தைப் பெருக்கிக் கொடுக்கவே ஏற்பட்டுள்ளன; ஏழைகளை மேலும் மேலும் ஏழைகளாக்கிப் பணக்காரர்களைப் பெருக்க வைக்கின்றன. அவைகள் மக்களின் தேவைகளை நிறைவேற்றவோ, தேடிக் கொடுக்கவோ ஏற்பட்டவையல்ல. ஏழைத் தொழிலாளியின் நிலைமையை விட முதலாளியின் நிலைமை உறுதியாகவும் அசைக்க முடியாததாகவும் இருக்கின்றது. இதனாலேயே தொழிலாளி பயமுடையவனாய் குறைந்த கூலி பெற்று வருந்தியுழைக்கின்றான். இந் நிலைமை தனிப்பட்ட ஒரு முதலாளியின் ஆசையாலோ, அல்லது மோசத்தினாலோ உண்டானதல்ல.

உண்மையில் யாரேனும் ஒரு முதலாளி சரியான கூலி கொடுக்க முயன்றாலும் முடிவதில்லை. இந்தக் குறையும் எந்தத் தனிப்பட்ட மனிதரின் குறையும் அல்ல. இவையெல்லாம் பொதுவாக முதலாளித்துவ சமூகத்தினால் ஏற்பட்ட குறைவேயாகும்.

முடியுமானால் 24மணி நேரமும் தொழிலாளர்கள் வேலை செய்ய வேண்டும் என்று முதலாளிகள் கூறுவார்கள். ஆனால் இவ்வாறு செய்தால் தொழிலாளர்கள் எல்லாம் இறந்து போய் விட்டால் மேலும் மேலும் பணம் திரட்ட முடியாது; இதனால் தங்களுக்கே நஷ்டம் உண்டாகும் என்பதை முதலாளிகள் அறிந்திருக்கிறார்கள். ஆகையால் இரவில் வேலை வாங்காமல் விட்டு விடுகிறார்கள்.

தொழிலாளிகளின் உழைப்பால் மட்டிலும் கிடைக்கும் பணம் போதாதென்று இயந்திரங்களையும் கையாளுகிறார்கள்; இதனால் முதலாளிகளின் வருமானம் மிகப் பெருகிக் கொண்டு வருகிறது.

இவ்வாறு முதலாளிகளிடம் பணம் பெருகப் பெருக ஏழைகளின் கூட்டமும் பெருகிக் கொண்டே போகிறது. பணத்தைப் பெருக்குவதற்கும் ஓர் அளவு வேண்டும். முதலாளிகள் ஏழைகளின் பொருள்களைச் சுரண்டிக் கொண்டு தங்கள் செல்வத்தை மாத்திரம் பெருக்கிக் கொண்டே போவார்களானால் இறுதியில் தங்களுக்கே ஆபத்தாகமுடியும். ஏழைகள் பொருள்களை வாங்கக்கூடிய சக்தியில்லா திருப்பார்களானால் முதலாளிகளுக்கு லாபம் இல்லை. அவர்கள் தொழிற்சாலைகளில் உற்பத்தி செய்யும் பண்டங்களுக்கு அதிக லாபங் கிடைக்காது. ஆகையால் முதலாளிகளுக்குச் செல்வம் பெருகப் பெருக லாபம் குறைகிறது.

பெரிய தொழிற்சாலைகள் உண்டாவதனால் பல தொழிலாளிகள் ஓரிடத்தில் கூடுகிறார்கள். ஒற்றுமை உண்டாகிறது. இவர்கள் உண்மையை உணர்ந்து கொள்வதனால் ஒன்று கூடி முதலாளிகளுடன் போராடுகிறார்கள். இந்தப் போராட்டம் அதிகரிக்க முதலாளி தொழிலாளி வகுப்புப் போராட்டம் தோன்றி விடுகிறது.

இவைகள் தான் மூலதனம் என்னும் புத்தகத்தில் உள்ள முக்கிய கருத்துக்கள்.

1864-ஆம் ஆண்டில் லண்டன் மாநகரத்தில் ஒரு தொழிலாளர் மகாநாடு நடைபெற்றது. அதற்குப் பாரிஸ் நகரத்துத் தொழிலாளர்களும், இத்தாலி தேசத்துத் தொழிலாளர்களும், ஜெர்மனி தேசத்துத் தொழிலாளர்களும் வந்திருந்தார்கள். இக்கூட்டத்திற்கு மார்க்சும் போயிருந்தார். இக்கூட்டத்தில்

“அகில உலகத் தொழிலாளர் சங்கம்” ஒன்று ஏற்படுத்த வேண்டும் என்று தீர்மானிக்கப்பட்டது. சங்கத்தின் வேலைகளை நடத்த ஒரு சிறிய சபையும் ஏற்படுத்தப்பட்டது. இந்தச் சபையில் மார்க்சும் உறுப்பினராக இருந்தார். இந்தச் சங்கத்தின் சட்ட திட்டங்களை யெல்லாம் மார்க்சே எழுதி முடித்தார்.

அந்த மகாநாட்டில் மார்க்சு பேசிய பேச்சு மிகவும் சிறந்தது. அப்பேச்சில் அக்காலத்தில் இருந்த தொழிலாளர்களின் துன்பங்களையும், குறைகளையும் தெளிவாக விளக்கிக் கூறியிருக்கின்றார். இவர் விஷயங்களை எடுத்து விளக்கிய திறமையைக்கண்டு இவரையே அகில உலகத் தொழிலாளர் சங்கத்திற்குத் தலைவராகத் தேர்ந்தெடுத்தனர். இவருடைய முயற்சியினால் பல தொழிலாளர், சங்கங்கள் இந்த உலகத் தொழிலாளர் சங்கத்தோடு இணைக்கப்பட்டன. ஆயினும் தொழிலாளர் தலைவர்களுக்குள் பொறாமையும் விரோதமும் வளர்ந்து கொண்டே வந்தன. 1866ஆம் ஆண்டில் ஜினிவாவில் ஒரு மகாநாடு கூடிற்று. தொழிலாளர்களுக்குள் சச்சரவு நேரும் என்றும், அதனால் தொழிலாளர் கூட்டத்திற்கு அவமானம் உண்டாகும் என்றும் பயந்துகொண்டு மார்க்சு அந்த மகாநாட்டுக்குச் செல்லவில்லை. ஆனால் அந்த மகாநாட்டில் அப்படி யொன்றும் நடக்கவில்லை. மிகவும் அமைதியாக மகாநாடு நடந்தது; தொழிலாளர் நன்மைக்கான பல தீர்மானங்கள் நிறைவேற்றப்பட்டன. இதன் பிறகு அகில உலகத் தொழிலாளர் சங்கம் பலமடைந்தது; புகழும்பெற்றது. உலகத்தில் உள்ள பெரியவர்கள் எல்லாம் அச்சங்கத்தின் நடவடிக்கைகளைக் கவனிக்கத் தொடங்கினார்கள்; அது சம்பந்தமாக வெளிவரும் செய்திகளையும் விடாமற் படிக்க ஆரம்பித்தார்கள்.

இக்காலத்தில் தான் ஜெர்மனி தேசத்துக்கும் பிரான்சு தேசத்துக்கும் போர் நடந்தது. இந்தப் போர் முடிந்த பிறகு பாரிஸ் நகரத் தொழிலாளர்கள் ‘‘பாரிஸ் கம்யூன், ஏற்படுத்தினார்கள். தொழிலாளிகளின் அரசாங்கத்தை ஏற்படுத்த வேண்டும்; தொழிலாளர்கள் அரசாங்கம் ஏற்பட்டால் தான் ஏழைகளின் துன்பம் நீங்கும்; என்று ‘‘பாரிஸ் கம்யூன்’’ ஏற்பட்ட பிறகு மார்க்சு தெரிந்து கொண்டார். அதனால் சில முக்கிய தொழிலாளர் தலைவர்களை மார்க்சு லண்டனுக்கு வரவழைத்தார். அவர்களுடன் இது பற்றி ஆலோசனை செய்தார். இவ்வாலோசனையின் பயனாக, தொழிலாளர்கள் அரசியல் துறையில் இறங்கி வேலை செய்யவேண்டும்; அரசாங்கத்தை கைப்பற்ற முயற்சிக்கவேண்டும் என்று தீர்மானித்தார்கள். இந்தத் தீர்மானத்தை தொழிலாளர் தலைவர்கள் பலர் எதிர்த்தனர். இச்சமயத்தில் 1872ஆம் ஆண்டில் ஹேக் நகரத்தில் ஒரு தொழிலாளர் மகாநாடு கூடிற்று. அந்த மகாநாட்டில் மார்க்சின் கொள்கை வெற்றி பெற்றது. ஆயினும் தொழிலாளர்களுக்குள்ளிருந்த பகைமை மேலும் மேலும் வளர்ந்து கொண்டே வந்தது.

முதல் முதலில் தொழிலாளர் அரசாங்கத்தை ஏற்படுத்த முயன்றவர்கள் பிரான்சு தேசத் தொழிலாளர்களேயாவார்கள்.

பாரிஸ் நகரில் உள்ள தொழிலாளர்கள், 1871 ஆம் வருஷத்தில் தங்கள் அரசாங்கத்தின் கொடுமை தாங்க முடியாமலும் முதலாளிகளின் கொடுமையைப் பொறுக்கமுடியாமலும் போர் செய்து பாரிசைக் கைப்பற்றி விட்டார்கள். அவர்கள் அரசாங்கத்தைக் கைப்பற்றியவுடன் கீழ்க்கண்ட சட்டங்களைச் செய்தார்கள்.

1. மனிதர்கள் எல்லோரும் சமமானவர்கள்.
2. மதத்துக்கும் அரசாங்கத்துக்கும் சம்பந்தமில்லை.

3. மதஸ்தாபனங்களுக்கு அரசாங்கத்திலிருந்து கொடுக்கப் பட்டு வந்த பணவுதவி நிறுத்தப்படும்.
4. எல்லாப் பிள்ளைகளுக்கும் இலவசமாகக் கல்வி கற்பிக்கப்படும்.
5. தொழிலாளர்களைத் துன்புறுத்தி இரவில் வேலை வாங்கக் கூடாது.
6. தொழிலாளர்களுக்குத் தண்டனையளிக்கக் கூடாது.
7. இயந்திர சாலைகள் தொழிற்சாலைகள் எல்லாம் தொழிலாளர் சங்கத்தைச் சேர்ந்தவைகள்.
8. எந்த அரசாங்க உத்தியோகஸ்தருக்கும் 200 ரூபாய்க்கு மேல் சம்பளம் இல்லை.
9. வயது வந்த ஆண் பெண் அனைவருக்கும் வாக்குரிமையுண்டு.
10. அரசாங்க உத்தியோகஸ்தர்கள் எல்லோரும் ஜனங்களின் விருப்பப்படி நடந்து கொள்ள வேண்டும்.
11. பொது மக்கள் சர்க்காருக்குக் கொடுக்கவேண்டிய கடன்களும், மற்றவர்களுக்குக் கொடுக்க வேண்டிய கடன்களும் நீக்கப்பட்டுவிட்டன.
12. இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு வரிப்பணம் தள்ளிக் கொடுக்கப்பட்டு விட்டது.
13. அடமானம் வைக்கப்பட்ட பொருள்கள் எல்லாம் திருப்பிக் கொடுக்கப்பட்டு விட்டன.
14. அயல் நாட்டினருக்கும் சம உரிமை கொடுக்கப்பட்டது.
15. பள்ளிக் கூடங்களில் மத சம்பந்தமான பாடங்களைப் போதிக்கக் கூடாது.
16. ஏழைத் தொழிலாளர்களைக் கொண்டு மற்றவர்கள் பணம் சம்பாதிக்கக் கூடாது.

17. ஏழைத் தொழிலாளர்களுக்குத் தொழில் செய்வதற்கு வேண்டிய கருவிகள் இனாமாகக் கொடுக்கப்படும்.

தொழிலாளர்கள் அரசாங்கத்தைக் கைப்பற்றியிருந்தது 72 தினங்களேயாகும். இந்த எழுபத்திரண்டு தினங்களில் இவ்வளவு சட்டங்கள் செய்யப்பட்டு அமுலுக்கும் கொண்டு வரப்பட்டன.

பிறகு அரசாங்கத்திலிருந்த சில தந்திரசாலிகளாலும், தொழிலாளர் சங்கங்களின் பலக் குறைவினாலும் தொழிலாளர்கள் தோற்கடிக்கப்பட்டார்கள். மீண்டும் அரசாங்கம் முதலாளிகளின் ஆதிக் கத்திற்குட் பட்டது. தொழிலாளர்கள் தோற்கடிக்கப் பட்டவுடன் நடந்தகலகத்தில் ஒரே வாரத்தில் 25ஆயிரம் தொழிலாளர்கள் கொல்லப்பட்டார்கள். லட்சத்திற்கு மேற்பட்ட தொழிலாளர்கள் அடக்கி ஒடுக்கப்பட்டார்கள்.

இவ்வாறு 1871ஆம் ஆண்டில் பாரிசில் கம்யூன் தோல்வியடைந்த பிறகு எல்லா நாடுகளிலும் தொழிலாளர்களுக்குக் கஷ்டம் உண்டாயிற்று. பிறகு 1876ஆம் ஆண்டில் உலகத் தொழிலாளர் சங்கமும் கலைந்துவிட்டது.

இந்த நிகழ்ச்சிகள் எல்லாம் மார்க்சுக்கு மிகவும் மனத்துயரை உண்டாக்கிற்று. அவர் தமது வாழ்நாள் முழுவதும் செலவு செய்து எழுதிய 'மூலதனம்' என்னும் புத்தகம் வெளிவந்தவுடன் அவர் எதிர்பார்த்த அளவு அப்புத்தகம் பாராட்டப்படவில்லை. இதனாலும் மனமுடைந்தார். 1878 ஆண்டுக்குப் பிறகு அவரும் அவருடைய மனைவியும் நோயுற்றிருந்தமையால் ஒரு வேலையும் செய்ய முடியவில்லை. கடைசியாக அவர் மனைவி 1881 டிசம்பரில் இறந்தார்.

மார்க்சுக்கு 3பெண் குழந்தைகள் இருந்தன. அவர்களில் இரண்டு பெண்களைத் தொழிலாளர் தலைவர்கள் இருவருக்கே மணஞ் செய்து கொடுத்திருந்தார். அவர்கள் தன் விருப்பப் படி நடப்பார்கள் என்று எதிர் பார்த்திருந்தார். ஆனால் அவர்கள் மார்க்சின் விருப்பப்படி நடக்காமல் தங்கள் விருப்பப்படியே நடந்து கொண்டார்கள். இவ்வாறு குடும்ப சம்பந்தமாகவும் அவருக்கு மனக்கவலை ஏற்பட்டது. கடைசியாக மார்க்சு 1883 ஆம் ஆண்டு மார்ச்சு மாதம் 14ஆம் தேதி இறந்தார்.

கார்க்கியும் இந்தியாவும்

ஏ. ஸ்மிர்னோவா

“என் உலகக் கண்ணோட்டத்தை, புத்தகங்கள் மேன்மேலும் விரிவடையச் செய்கின்றன. மிகச்சிறந்த பணிகளை ஆற்றுவதில் ஈடுபட்டுள்ள மனிதன் எவ்வளவு பெரியவன் மற்றும் அற்புதமானவன் என்பதையும், இவ்வுலகில் அவன் எவ்வளவு சாதனைகள் புரிந்துள்ளான் என்பதையும், அந்தச் சாதனைகளை அடைவதற்கு அவன் எத்தனை துன்பங்களை அநுபவித்துள்ளான் என்பதையும், புத்தகங்கள் எனக்குக் கற்றுக் கொடுத்துள்ளன” என்று மாக்கிம் கார்க்கி எழுதுகிறார்.

அவர் நூல்களைப் படித்துக் கொண்டேயிருந்தார்; இதன் விளைவாக எல்லாவற்றையும் தமது சொந்தக் கண்களால் காண வேண்டும் என்ற ஆவல் அவரிடம் அகிகரித்தது. அவர் ரஷ்யாவின் ஐரோப்பியப் பகுதி முழுவதும் கால்நடையாகவே சுற்றிப்பார்த்தார்; பல ஐரோப்பிய, அமெரிக்க நகரங்களையும் பார்வையிட்டார்.

“தாவர இயலாளர் கிரேஸ்னோவ் குழுவுடன் இலங்கை, இந்தியா, சீனா, ஜப்பான் ஆகிய நாடுகளைக் காண விரும்புகிறேன்” என்று சென்ற நூற்றாண்டின் இறுதியில் கார்க்கி கூறினார். ஆனால் அவரது விருப்பம் நிறைவேறவில்லை.

எனினும் கீழை நாடுகளின் வாழ்க்கை, கலாசாரம், தத்துவம் பற்றிய நூல்களைப் படிப்பதன் மூலம் அவரது ஆவலைத் தணித்துக் கொண்டார்.

மாஸ்கோவில் கார்க்கி வாழ்ந்த இல்லம் ஒரு பொருட் காட்சிக் கூடமாக விளங்குகிறது; அங்கே 10,000 மேற்பட்ட புத்தகங்களைக் கொண்ட கார்க்கியின் நூலகம் உள்ளது.

உலகெங்கிலும் சுதந்திரத்திற்காகப் போராடும் வீரர்களுடன் ஒன்றுபட்டு நிற்கவேண்டும் என்பது கார்க்கியின் குறிக்கோள்களில் ஒன்றாகும். எனவே, ரஷ்யத்தொழிலாளர்களின் பேராட்டத்தை அவர் உலகத் தொழிலாளர்களுக்கு விரிவாக எடுத்துரைத்தார். “தாய்” என்ற அவரது நாவலில் இதை அற்புதமாகச் சித்தரித்து உள்ளார்.

“சமகாலம்”

“சோவ்ரெமென்னிக்” (“சமகாலம்”) என்ற சஞ்சிகையின் ஆசிரியராக கார்க்கி இருந்தார். அப்பொழுது “அயல்நாட்டுச் செய்தி தொகுப்பு” என்ற பகுதியை அவர் எழுதி வந்தார். அப்பகுதியில் தான் மட்டும் எழுதாமல், சர்வதேச புரட்சிகர இயக்கம் மற்றும் விடுதலை இயக்கத்தின் பிரபல தலைவர்களையும் அதில் எழுத வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டார். இந்திய முற்போக்கு இயக்கத்தின் பிரதிநிதிகளான கிருஷ்ணவர்மா, பி. ஆர். காமா முதலியோருடன் 1912இல் இவர் கடிதத் தொடர்பு கொண்டிருந்தார். அப்பொழுது கார்க்கி எழுதினார்... ஆங்கில ஆட்சிக்கு எதிரான இந்தியர்களின் சுதந்திரப் போராட்ட இயக்கம் வேகமாக வளர்ந்து வருகிறது. கங்கைக் கரையில் ஆங்கில ஆட்சிகாலாவதியாகி விட்டது என்றும், இந்தியாவின் அரசியல், சமுதாய நிர்வாகத்தை இந்தியர்களே மேற்கொள்ள வேண்டிய தருணம் வந்து விட்டது என்றும், இந்தியாவில் மேன் மேலும் பலகுரல்கள் உறுதியுடன் ஒலித்து வருகின்றன.

காந்தியைப்பற்றி கட்டுரை ஒன்றை எழுதுமாறு 1923இல் பிரெஞ்சு எழுத்தாளர் ரோமன் ரோலந்தியிடம் கார்க்கி

கேட்டுக் கொண்டார். 1923இல் வெளிவந்த “பெசோதா” என்ற சஞ்சிகையின் முதலாவது, இரண்டாவது இதழ்களில் ரோலந்தின் கட்டுரையை கார்க்கி வெளியிட்டார்.

1918 ஆகஸ்டில் கார்க்கி தலைமையில் “உலக இலக்கியப் பதிப்பகம்” நிறுவப் பெற்றது. “அற்புதமான கீழ்த்திசை இலக்கியங்களை ரஷ்ய வாசகருக்கு அறிமுகப்படுத்த வேண்டும்” என்பது இதன் நோக்கங்களில் ஒன்றாகும். இந்திய மக்கள் ‘பகுதியில், இந்தியாவின் 25 பேரிலக்கியங்களையும், நவீன இலக்கியங்களையும் இப்பதிப்பகம் வெளியிட்டது. 1919-1924 ஆம் ஆண்டுகளின் போது, பல தொகுப்புக்களாக இந்நூல்கள் வெளிவந்துள்ளன.

மனித உரிமைகளின் காவலன்

‘மனித உரிமைகளின் காவலன் மாசிம் கார்க்கி என்று 1905இல் மகாத்மா காந்தி குறிப்பிட்டார், ரஷ்யப் புரட்சி எழுத்தாளரான கார்க்கியைப்பற்றி இந்திய மக்களுக்கு முதன் முதலில் அறிமுகம் செய்தவர்களில் அவரும் ஒருவர்.

தென்னாப்பிரிக்காவிலிருந்து ஆங்கிலத்திலும் குஜராத்தி மொழியிலும் வெளியிடப் பெற்ற “இந்தியன் ஒப்பீனியன்” என்ற பத்திரிக்கையில் காந்தி எழுதினார்; அநீதியையும் அடக்கு முறையையும் எதிர்க்கும் வீர மக்கள் ரஷ்யாவில் உள்ளனர். சில காலத்திற்கு முன்பு அங்கே வெகுஜன எழுச்சி ஒன்று நடைபெற்றது. அதில் முக்கிய பங்கெடுத்தவர்களில் கார்க்கியைப் போல் ஐரோப்பாவில் இன்று எவருமே போராடவில்லை என்று கூறப்படுகிறது.

1917ஆம் ஆண்டுக்குமுன்பே கார்க்கி நூல்களில் ஆங்கில மொழி பெயர்ப்புக்கள் சிலவற்றை இந்திய மக்கள் அறிந்திருந்தனர். ஆனால், 1920-1930 ஆம் ஆண்டுகளின் போது கார்க்கியின் நூல்கள் இந்தியாவில் பிரபலமாயின.

1925 இல் “தாய்” என்னும் கார்க்கியின் நாவல் சுருக்கம், வங்காளி மொழியில் வெளிவந்தது. 1930 ஆம் ஆண்டுகளில் தொடக்கத்தில், சந்திரபால் ஜவ் ஹாரி இந்நாவலை இந்தியில் மொழி பெயர்த்தார். 1930 ஆம் ஆண்டுகளின் மத்தியில் ஷா வினாத் பாண்டே என்பவர், அதை மீண்டும் இந்தியில் மொழி பெயர்த்தார்.

1934 இல் லிங்கராஜ் என்பவர், அதைத் தெலுங்கு மொழியில் வெளியிட்டார். 1940 ஆம் ஆண்டுகளின் போது, “அன்னை” என்ற பெயரில் ப. ராமசாமியும், “தாய்” என்ற பெயரில் ரகுநாதனும் அதைத் தமிழில் மொழி பெயர்த்தனர். பிரபாகர் மாச்வே மராத்தியிலும், நிரேந்திர சிங்ஷோச்சா பஞ்சாபியிலும் மொழிபெயர்த்தனர். பின்னர் குர்பக்ஷ்சிங் அதை மீண்டும் பஞ்சாபில் மொழி பெயர்த்தார். 1946 இல் மக்மூர் ஜலந்தரி என்பவர் அதை உருதுவில் மொழி பெயர்த்தார்.

1950 ஆம் ஆண்டு முதல் 11 இந்திய மொழிகளில் கார்க்கியின் படைப்புக்கள் சுமார் 100 தொகுப்புக்களாக வெளி வந்துள்ளன; இவை மாஸ்கோவிலுள்ள “கார்க்கி பொருட்காட்சி” யில் இடம் பெற்றுள்ளன.

சென்ற பத்தாண்டுகளின் போது, கார்க்கியின் நாடகங்கள் மொழிபெயர்ப்பு வடிவில், இந்தியாவின் பல பாகங்களில் நடிக்கப் பெற்றுள்ளன. இந்திய நாடக மன்றங்களும் கலைஞர்களும் கார்க்கியின் நாடகங்களில் மிதந்த ஈடுபாடு கொண்டுள்ளனர்.

இந்தகட்டுரை:- சோவியத் சிறப்புக்கட்டுரை, ஜூலை 1975 திரு ஏ. ஸ்மிர்னோவா எழுதியது. அவர்களுக்கு என் நன்றி.

தமிழறிஞர் சாமி. சிதம்பரனார் எழுதிய

நூல்களில் சில

வள்ளுவர் வாழ்ந்த தமிழகம்
கம்பன் கண்ட தமிழகம்
சிலப்பதிகாரத் தமிழகம்
தொல்காப்பியத் தமிழர்
பத்துப் பாட்டும் பண்டைத் தமிழரும்
எட்டுத் தொகையும் தமிழர் பண்பாடும்
பதினெண் கீழ்க்கணக்கும் தமிழர் வாழ்வும்
மணிமேகலை காட்டும் மனித வாழ்வு
பழந்தமிழர் அரசியல்
வடலூரார் வாய்மொழி
சங்கப் புலவர் சன்மார்க்கம்
மணிவாசகர் மூலர் மணிமொழிகள்
ஆழ்வார்கள் அருள்மொழி
அருணகிரியார்-குருபரர் அறிவுரைகள்
பட்டினத்தார்-தாயுமானார் பாடல் பெருமை
அணைந்த விளக்கு (குண்டலகேசி காப்பியம்)
கவிதை நாடகம்
ஆபுத்திரன் அல்லது சமூக ஊழியன் கவிதை நாடகம்
முன்சீப் வேதநாயகம் பிள்ளை-வாழ்க்கை வரலாறு
வளரும் தமிழ்
அணைந்த விளக்கு வசன நாடகம்
சாமி. சிதம்பரனார் சிந்தனைச் செய்யுள்